

Adoption & Samfund

Medlemsblad for Adoption & Samfund | Nr. 3 | Juni 2011 | 35. årgang

LÆS I DETTE NUMMER:

Landsmødet 2011 | Uddannelse af plejere | Ung af to kulturer
Tilknytning | Racisme | Spædbarnsterapi | Kugledyner | Ny sang

INDHOLD

Leder: Adoption er oftest godt stof	3
Annette Smedegaard Christiansen: Forandringens vinde – reportage fra Landsmødet 2011	4
Marianne Østergaard: Adoptionsprisen 2011 gik til Susanne Høeg	8
Nis Grønager Madsen: Adoptionssangen „To hænder, to farver“	9
Marianne Krogh Jensen og Wondim Belachew: Uddannelse af børnehjemsplejere i Addis Ababa	10
Lakshmi Anne-Maj Rose Olsen: Essay „Jeg er en ung af to kulturer“	12
Dav Jacobsen: Alt usagt binder energi	14
Trine Brix i samarbejde med Anne Thompson: „Den kan du jo give til din abekat“ – Racisme ved fuldt dagslys	16
Jakob Kehlet: Plastickugler hjælper Sebastian med at falde i søvn	18
Joachim Haarklou (oversat af Birgit Cederholm): Elsk mig først, så kan jeg lege med de andre	20
Nyt fra lokalforeningerne	23
Lokalforeninger og landegrupper	26
Rådgivningsguide	27
Kalender	28

Adoption & Samfund

Foreningstelefon:
Hjemmeside:

65 92 00 18
www.adoption.dk

HOVEDBESTYRELSE

Formand:

Michael Paaske
Klanghøj 47
8670 Låsby
michael.paaske@adoption.dk
65 96 05 21 (priv.) / 29 48 53 06 (mob.)

Næstformand:

Paul K. Jeppesen
Granparken 165
2800 Lyngby
paul.k.jeppesen@adoption.dk
27 29 34 61 (priv.) / 32 83 05 08 (arb.)

Sekretær:

Carl Erik Agerholm
Teglvej 4, Frifelt
6780 Skærbæk
carlerik@fam-agerholm.com
74 75 73 65

Bestyrelsesmedlemmer:

Marianne Østergaard
Vesterbrogade 191, 4.
1800 Frederiksberg C
marianne.ostergaard@adoption.dk
33 22 95 53

Lisbet Mogensen
Paradisvej 4, Ulborggård
6990 Ulfborg
lisbet.mogensen@adoption.dk
97 48 19 29 / 24 46 16 99 (mob.)

Jørn K. Pedersen
Prangerager 38
7120 Vejle Øst
joern.k.pedersen@adoption.dk
60 82 04 35

Bente Pedersen
Assensvej 52, st. th.
5750 Ringe
bente.pedersen@adoption.dk
62 62 20 51

Lene Borg
Tveje-Merløse 2B
4300 Holbæk
lene.borg@adoption.dk
59 43 92 01

Jens Damkjær
Vestre Fasanvej 53
8410 Rønne
jens.damkjaer@adoption.dk
40 83 41 93

Sidsel Babette Johansen
Engloden 8
8320 Mårslet
sidse.babette.johansen@adoption.dk
86 78 27 22

Jette Kristensen
Solbakken 25
6933 Kibæk
jette.kristensen@adoption.dk
97 19 16 43

Suppleanter:

Inge Strandby Jensen
Bygmarksvej 43
5210 Odense NV
inge.strandby.jensen@adoption.dk
66 19 16 09 / 60 63 00 92 (mob.)

Rie Østergaard
Holbækvej 16
7400 Herning
rie.oestergaard@adoption.dk
97 22 12 87

Charlotte Christensen
Gl. Ringkøbingvej 1A
7400 Herning
charlotte.christensen@adoption.dk
97 21 18 78

Kasserer (valgt uden for HB):

Ellen Larsen
Glenstrup Søvej 15
8990 Fårup
kasserer@adoption.dk
86 45 26 32

Medlemsadministration:

Adoption & Samfund
Medlemsadministrationen
Skibbroen 6,2. – Postboks 13
6200 Aabenraa
medlemsadm@adoption.dk
35 29 42 52

KOLOFON

Redaktion:

Hovgårdsparken 53
2670 Greve
bladet@adoption.dk

Redaktionsmedlemmer:

Heidi Senderovitz 60 72 90 05
Hovgårdsparken 53 (kontakt efter 19)
2670 Greve

Anne-Louise 39 61 03 61
Linnemann Bech
Enighedsvej 49B
2920 Charlottenlund

Anne Marie Andresen 38 79 97 35
Raunstrupvej 6 (kontakt 17-19)
2720 Vanløse

Lykke L. Pedersen 45 85 12 79
Brede 65
2800 Kgs. Lyngby

Karina Ahm 31 33 28 38
Hobrogade 13, 4. tv. (kontakt efter 18)
2100 København Ø

Ansvarshavende for dette nummer:

Lykke L. Pedersen

Medlæser:

Karina Ahm

Grafisk produktion:

Eks-Skolens Trykkeri ApS 35 35 72 76

Oplag: 4.300 stk.

Adresseændring, udmeldelse m.v. bedes meddelt medlemsadministrator på e-mail medlemsadm@adoption.dk.

Abonnement kr. 400,-
Medlemskab inkl. blad kr. 400,-
Annoncepris Kr. 10,- pr. spaltecentimeter.

Bladet modtager altid gerne billeder. Hvis man ønsker fotografens navn nævnt, skal det anføres. Husk at oplyse om navn, adresse, motiv, afgiverland og tidspunkt. Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på www.adoption.dk.

Artikler i bladet udtrykker forfatternes synspunkter og ikke redaktionens eller foreningens. Redaktionen forbeholder sig ret til almindelig korrekturlæsning af indkomne artikler.

Bladet udkommer i februar, april, juni, september, oktober og december.

Forsiden: Sarah i flotte farver. Hun er 9 mdr. og født i Etiopien.

DEADLINE NÆSTE NUMMER:

10.08.2011

Adoption er oftest godt stof

Vi mødes tit med adoptionshistorier i medierne. De fleste er gode historier med positive beretninger, oftest positive beretninger om glæderne ved det at blive forældre. Andre igen er mindre positive og kan f.eks. handle om mistanke om handel med stjalne børn. Så det spænder i virkeligheden meget bredt.

Som forening kontaktes vi jævnligt af journalister, der ønsker vore kommentarer, og vi stiller for det meste velvilligt op. Som udgangspunkt vil vi gerne kendes ved at være åbne, og vi deltager derfor i mange sammenhænge, men altid efter en vurdering af, om det er noget, der gavner adoptionstanken, dvs. om det kan være med til at understøtte foreningens overordnede formål, som dette udtrykkes i vore vedtægter.

Ind i mellem må vi dog afstå fra at medvirke. I nogle tilfælde sker det af hensyn til de involverede parter, især børnene, men det kan også være af hensyn til den pågældende familie eller andre særlige hensyn. I nogle tilfælde kan det være af politiske årsager, hvis det skønnes ikke at kunne fremme adoptionstanken. Og de fleste gange må vi tage en hurtig beslutning, om vi ønsker at medvirke med en kommentar eller ej.

Der har gennem årene udviklet sig en fast praksis for, at det oftest er "formandskabet", der udtaler sig, især om de mere politiske spørgsmål. Set i bakspejlet mener jeg, at vi er lykkedes nogenlunde godt med mange af vore "medieoptrædener". I hudløs ærlighed skal det dog her indrømmes, at der har været enkelte tilfælde, hvor vi bagklogskabens ulideligt klare lys må erkende, at det nok havde været klogere at holde sig helt ude af debatten.

Vi har af flere grunde udpeget "mediestrategi" som et af 3 særlige indsatsområder for den kommende tid. Sammen med PAS og Videns- og formidlingscenter for adoption, er mediestrategi særlige områder, hvor vi vil lægge vore kræfter.

For hvad er det egentlig at vi som forening ønsker at være kendt for? Hvilke historier vil vi gerne forbindes med, og hvilke i hvert fald ikke? Og kan vi tillade os den luksus at være selektive, eller skal vi stå på mål for alt, der måtte komme? Kan vi anvende medierne i højere grad for at nå vore mål? Hvilke forventninger har vore medlemmer til os?

Til at hjælpe med bl.a. at kunne svare på disse spørgsmål, er det besluttet at udfærdige en mediestrategi for foreningen, så det sikres at vi er bedst muligt rustede til de fremtidige opgaver, men også for at vi som forening arbejder mere aktivt med og ikke imod medierne.

Michael Paaske
Landsformand

Du og din familie ønskes en rigtig god sommer

Forandringens vinde – reportage fra landsmødet 2011

Af Annette Smedegaard Christiansen

Temaet for årets landsmøde er „Adoption - et område i forandring“. Hvilke samfundsmæssige ændringer finder sted, og hvilke konsekvenser har det i forhold til adoption? Psykologen fortæller om internetbaseret uddannelse af omsorgspersoner på tværs af landegrænser, PAS-konsulenten holder oplæg om en anderledes forælderrolle, adoptionseksperter indfanger det fælles og det nye i adoptivbørnenes bagage, de formidlende organisationer beretter om et ændret samarbejde med adoptanter og kommer med betragtninger over forholdet til medierne, politikerne giver et bud på en fremtidig udvikling inden for adoptionsområdet, journalisten beskriver det nye medie billede, hvor adoption indgår som godt mediestof, foreningsrådgiverne informerer om ændringer i rådgivningstilbuddet som følge af ændret lovgivning, længere ventetider og nye afgiverlande, ungdomsafdelingen redegør for deres nye struktur, og endelig får landsmødedeltagerne mulighed for at reflektere over A & S' fremtidige fokusområder. Som gæstetaler og inspirator deltager også Nina Schjetne fra det norske Adopsjonsforum.

Visse ting er uforanderlige – for eksempel den duft af halm, der slår os i møde på Dalum Landbrugsskole. En grundlugt af land, afgrøde og foder, som vi jo godt kender, men som mange af os sjældent oplever. For land er blevet til by, og halm er ikke længere sengefyld. Verden bevæger sig, og det gør adoptionsområdet også.

Kun med DIN hjælp

Næstformand Paul Jeppesen gør indledningsvis status over Adoption & Samfundsarbejde. Foreningen har i dag stor indflydelse på den nugældende adoptionslov og relateret lovgivning, ligesom man deltager i det lov- og regelforberedende arbejde på lige fod med de formidlende organisationer og myndighederne uden for ministeriet. I forhold til de formidlende er samarbejdet tæt, samtidig med at rollen som uafhængig vagthund er fastholdt. På rådgivningsområdet har foreningen sit eget frivillige

rådgivningskorps og er inspirator for andre frivillige tiltag.

PAS-forsøget var en succes; tilbage står at videreføre de gode resultater i en ny model og at kæmpe for et permanent PAS-tilbud fra adoption til grav, eventuelt med delvis brugerbetaling, den politiske virkelighed taget i betragtning.

Foreningen har været medvirkende til at sikre adoptionstilskud og orlov til adoptan-

*„Det er ikke vinden, der styrer
din sejlads, men hvordan
du sætter dine sejl“
Kinesisk ordsprog*

ter. Økonomisk ligestilling, der sikrer alle lige økonomisk adgang til at adoptere, er stadig et mål.

Medlemskontakten skal fremmes via hjemmeside og andre sociale medier. Lokalforeningerne og landegrupperne skal fortsætte deres gode arbejde og sigte mod at fastholde/rekruttere de gode folk snarere end at slå sig sammen. Vi kan det hele - men „Your Country Needs YOU!“, understreger næstformanden.

Adoptionsstrømmen

– Det er den globaliserede verden, der har skabt adoption, som den ser ud i dag, indleder psykolog Niels Peter Rygaard sit foredrag. Adoptionsstrømmen går fra lande med unge befolkninger, børnerige familier og økonomiske problemer mod rige lande med høj fødealder. International adoption er m.a.o. et resultat af globale samfundsforandringer.

For den adopterede selv medfører adoptionen en forandret identitet. Måske beholder man noget af den ene identitet, eller man vælger begge til - eller fra. Og hvad er man så? Hvis man ikke selv kan formulere det, er der andre, der hjælper: „Du er ikke kineser, for din far har ikke en grillbar og han har ikke skæve øjne“, som en kammerat til hans søn udtrykte det. På det lovgivningsmæssige plan er udmeldingen klar: Dobbelt statsborgerskab accepteres ikke i

Danmark. Man kan kun tilhøre ét folk og ét land.

Adoptivbarnet er på én og samme tid adopteret, dvs. valgt fra, og adopteret, valgt til. Sammen med adoptivforældrene indgår det i det funktionsfællesskab, en familie er. Om familieprojektet lykkes, eller om barnet ender op med en splittet identitet afhænger dels af barnets alder og fortid inden adoptionen, dels af forældrenes omsorgsevne. Niels Peter Rygaard taler om adoptivfamilier i tre udgaver:

Adoptivfamilier, der har adopteret et meget lille barn. Her vil barnet som oftest kun opleve en lille identitetsforandring og vil føle sig som dansker.

Adoptivfamilier, der har adopteret et lidt større, måske omsorgssvigtet barn. Disse familier vil ofte definere sig som adoptivfamilier snarere end „bare“ en familie.

Adoptivfamilier, der har adopteret et barn, der ved ankomsten er meget skadet. Her kan familieprojektet ikke lade sig gøre. Barnet har skabt sin identitet, før det kom til familien.

Forebyggelse frem for behandling

De udviklingsproblemer, som adoptivbarnet kan have pga. en start i livet på et børnehjem, opstår ikke som følge af fattigdom og personalenormeringer, mener Niels Peter Rygaard. De skyldes snarere manglende kvalitet i omsorgsarbejdet. Han har derfor været med til at udvikle et internetbaseret uddannelsesprogram rettet mod adoptionscentre, børnehjem og plejefamilier. Programmet, der er EU-støttet, fokuserer primært på de 90.000 europæiske børn under tre år, der lever på institution eller i plejefamilier, men kan også bruges i arbejdet med større børn og unge. Det er tilgængeligt på flere sprog og indeholder videoeksempler med forslag til ændret praksis. Eksempelvis bør man give det lille barn flaske på skødet samtidig med, at man snakker til det og ikke, som det ofte sker, blot stikke det en flaske nede i sengen. Efter flasken skal barnet ikke ned i sengen igen. – Det skal ned på gulvet og kravle rundt på tre tykke damer resten af dagen, som Niels Peter Rygaard siger med et smil på læben.

Børnehjem i afgiverlandene er ofte karakteriseret af medarbejderudskiftninger og gammeldags organisering, og projektet sigter derfor også på at organisationsudvikle fra en top-down organisationsform til en mere dialogbaseret. Det er hensigten også at udvikle en global version, som skal udgives på nettet på hovedsprogene i den tredje verden. Projektet bærer navnet „Fair Start“. (En mere detaljeret beskrivelse finder man i artiklen „Uddannelse i at give børn en fair start“ i Adoption & Samfund nr. 1, januar 2011).

„Det kan I jo ikke vide“

Næste oplægsholder er tidligere PAS-rådgiver og kursusleder ved de adoptionsforberedende kurser, Lars Røgilds.

– Udvikling er et resultat af en læringsproces, starter Lars Røgilds. Så når nogle adoptivbørn udviser opmærksomhedsproblemer, kan det skyldes, at opmærksomheden ikke er lært. Den varme, engagerede stemme, der følger spædbarnet, pauserne i den voksnes tale, markeringerne af start og slut, alt sammen giver det barnet mulighed for at sammenligne sekvenser, se mønstre - og lære. Børnehjemsbarnet har typisk ikke fået den slags voksenkontakt og har derfor ikke lært at vise, hvad det har behov for. Det kan fx være at græde og dermed signalere, at den voksne skal gøre noget.

Samtidig er forældres viden om spædbørn ikke lige så fast forankret som førhen, hvor små piger havde haft med spædbørn at gøre, før de blev voksne. Tit er det første spædbarn, man møder, ens eget. Heldigvis går mødet mellem adoptivforældre og adoptivbørn for det meste godt. Mange adoptanter er forberedte, de har selvtillid og selvverd og tør indrømme, at der er noget, de ikke ved. Eller ikke forstår. Som når barnet begynder at hyperventilere over at få en skolestil tilbage med røde streger. Eller truer mor med en kniv.

– Adoptionen opleves forskelligt af adoptanter og adopterede, gør Lars Røgilds opmærksom på. Så når forældrene siger, at „Det går godt“, har barnet jo ret, når det svarer „Det kan I jo ikke vide“.

Han opfordrer forældrene til at rejse med ind i barnets fantasier: „Jeg kunne være blevet adopteret til et andet land, til naboen eller slet ikke.“ Som forældre har vi en trang til at ville lykkes. Måske går vi og venter på den gode anledning til at tale om fx biologiske forældre og søskende, eller om det tilfældige i adoption. Men vi skal vise barnet, at man kan snakke om alt - når som helst.

Når man inviterer barnet ind, er det Lars Røgilds erfaring, at man, modsat hvad mange frygter, ikke kommer til at betyde mindre, men netop mere. Hvis fx den bio-

Vestafrikansk trommedans får deltagerne ud på dansegulvet på landsmødet.

Foto: Marianne Østergaard

Vestafrikansk trommedans med Cheikhou Diarra fra Senegal på landsmødet.

Foto: Marianne Østergaard

Nis Grønager Madsen fra Odense vandt Adoption & Samfunds sangkonkurrence med sangen „To hænder – to farver“. Her synger han den nye sang med datteren Asta. Foto: Marianne Østergaard

logiske mor er prostitueret, skal det fortælles. Eller hvis der i papirerne figurerer to forskellige oprindelsehistorier.

Blandt bøgetræer

Det er blevet tid til frokost og en gåtur i den nærliggende Fruens Bøge. Herrer med høje hatte og hvide handsker og damer i fejende, lange kjoler og med sjal og parasol hører fortiden til. Nu er skoven befolket af gamle danskere, der vandrer eller løber, og nye danskere, der har slået sig ned på græsset med tørklæder, tæpper og madkurve. Såvel historien som naturen er i forandring, og alle nyder vi forårsolen og dens varsel om varmere tider.

Situationsfornemmelse og omtanke

Oplægsholderne ved eftermiddagens paneldebat har sat sig til rette i en lang række. Panelet bærer titlen „Adoption - identitet, samfund og medier“, men ligesom en adoptionsproces er også teknik en uforudsigelig størrelse, og powerpoint-præsentationerne gemmer sig bag en sort skærm. Der improviseres og byttes rundt på rækkefølgen, og endelig kan panelet gå i gang.

– Samarbejdet med adoptanterne er under forandring, indleder Marianne Wung-Sung, direktør for DanAdopt. Hun oplever en stigende forbrugermoralitet og en manglende respekt for andre kulturer og henviser til den aftale, man som adoptant indgår med DanAdopt, hvor det hedder, at „Der (...) på ingen måde (er) tale om en købsaftale“, og at „... respekt for afgiverlandets vilkår og kultur respekteres af både Ansøger og DanAdopt“.

Hun ser også en manglende situationsfornemmelse og omtanke, når adoptivbarnet via forældrene optræder i mediesammenhænge, hvor hun ikke mener, barnets anonymitet bliver respekteret. Selv er hun som adoptivmor blevet opfordret til at benytte sit adoptivbarn som model for Pampers, for rideskolen og danseskolen og senere som konfirmationsmodel. Hun ønsker nogle flere nuancer i mediebilledet, et ændret fokus fra ydre til indre værdier, hvor det ikke er etniciteten, der er i rampebelyset.

– De små bliver ældre, minder hun om. Vores børn er Danmarks og verdens fremtid. Vi har som adoptivforældre en pligt til at beskytte barnets historie og biologiske familie.

Der, hvor hun kan se, at medierne kan bruges positivt, er i forhold til de forandringer, der sker inden for adoptionsarbejdet. Traditionelt har Danmark adopteret små, raske børn, mens der er en stor gruppe af ældre børn fx søskendepar, der også mangler forældre. Det er et budskab, der er vigtigt at få ud til danskerne.

Spøge med andres ulykke

– Nærsamfundets møde med de adopterede afspejles i mediernes billede af mødet, mener til gengæld AC Børnehjælps to repræsentanter, Jane Nørup Jørgensen og Marie-Cecilie Friis Brouendal. Medierne er også online-generationen, der iscenesætter sig selv på Facebook, og spørgsmålet er, om vi skal opdrage medierne eller os selv. Og om det er os, der påvirker medierne, eller medierne der påvirker os - eller om det hele foregår i en vekselvirkning.

Adoption i medierne er både dokumentarprogrammer som Sporløs, adoptanters hjemmesider med deres adoptionshistorie og satireprogrammer. Spørgsmålet er, hvorvidt det er uetisk at bruge humor omkring adoption, eller om man blot latterliggør fordommene. Det at spøge med andres ulykke kan give en fælles forståelse og i sidste ende virke afvæbnende. Men samtidig skal man være opmærksom på, at børn er mere følsomme for andres latter. Hvis man eksempelvis vælger at stille op i fjernsynet, skal det være velovervejet, for man gør sig selv sårbar. Men der er historier, der trænger til at blive fortalt. - Vi må tale og ikke tie, siger Marie-Cecilie Friis Brouendal.

En sensation på den gode måde

Journalist og adoptivmor Metha Loumann gør opmærksom på, at adoptivfamilier altid vil være gode case-stories. Pressen jagter gode, dramatiske menneskeskæbner, og her rammer adoptionshistorier plet. Problemet er, at adoptivbørnene bliver fremstillet som ofre. Selvom vi ønsker at beskytte vores børn, mener hun, at det er i orden, at adoptivbørn optræder i medierne, når bare de ikke fremstår som problembørn eller ofre, hvor deres historier blot bliver underholdning for masserne. Vi lever i en medieverden, og hvis vi er bevidste om den rolle, vi spiller, og kender pressens spilleregler, kan vi blive dens medspillere i stedet for det modsatte. Men det er et dilemma, indrømmer hun og illustrerer det med en personlig case om sit eget traumatiske adoptionsforløb med skift af barn og børnehjem pga. fejl i papirerne. Rygtet spredte sig til medierne, og hun valgte at takke nej til at få sin historie bragt samtidig med, at hun som journalist er af den opfattelse, at kommende adoptanter bør vide, hvad der kan ske. Det er vigtigt, at organisationerne gør deres arbejde godt nok, og her kan pressen være vaghund. En mediehistorie kan også betyde, at adoptionsområdet får politisk bevågenhed, til gavn for såvel nuværende som fremtidige adoptioner.

Metha Loumann opfordrer Adoption & Samfund til at tale med stærkere stemme og udvikle en mediestrategi. - Den, der lever skjult, lever ikke godt, er hendes opfattelse.

Tak for indsatsen. Mona Østergaard fra Lokalforeningen Gudenåen blev takket for de 25 år i foreningsarbejdet. Foto: Marianne Østergaard

Hvor går grænsen?

Folketingsmedlem Meta Fuglsang ser ikke medierne som det eneste talerør for adoptanter og adopterede, men opfordrer til, at man som adoptant kontakter politikerne direkte. Som folketingsmedlem repræsenterer hun lovgivningen, rammerne og systemet omkring adoption, men kan samtidig være med til at skabe de nødvendige forandringer. Det er til gengæld balancegangens kunst som politiker at ramme rimeligt mellem enkeltsager og den generelle lovgivning. Adoptanternes egne input hjælper her politikerne til at vurdere, hvor grænserne skal gå bl.a. i forhold til sagsbehandling og godkendelser.

Lovgivningsmæssigt har man opnået udvidet adgang til adoption, idet såvel enlige som homoseksuelle nu kan adoptere. Der er i dag fokus ikke blot på barnets men også på adoptanternes ret og krav. I forhold til ønsket om et rådgivningstilbud til adoptanter efter hjemtagelse siger Meta Fuglsang, at der er politisk forståelse for forebyggelse. Hun forudser dog, at et sådant tilbud vil være underlagt brugerbetaling, da det er den generelle tendens inden for alle områder. Den politiske diskussion vil fremover handle om, hvorvidt der skal gives et særskilt rådgivningstilbud til adoptivfamilier, eller om der i stedet skal gives et generelt tilbud om hjælp til familier med særlige behov. Men bliver rådgivningen så tilstrækkelig kvalificeret? spørger hun.

Vi er altid lidt bagud

- Den udvikling, der sker på adoptionsområdet med nye afgiverlande og globale for-

andring, betyder, at vi altid er lidt bagud i forhold til viden og erfaringer, siger psykolog og adoptionsrådgiver Susanne Høeg, der gennem mange år har arbejdet med adoptivbørn og deres familier. Opgaven består i at forsøge at indfange ændringerne. Hun oplever i sit arbejde, at der er stor forskel på, hvad børnene kommer med, bl.a. fordi børnehjemmene ser anderledes ud nu. Det er dog vigtigt at holde fast i det fælle, nemlig at vi har at gøre med en gruppe børn med tab, brud, omsorgssvigt og traumatiske oplevelser i bagagen. Vi skal derfor som forældre være nysgerrige på barnet og hvad, det har med sig.

På skoleområdet står vi over for en fælles udfordring. Mange skoler lægges sammen nu, og specialskolebørn placeres i almindelige klasser. Det rammer også adoptivbørnene, hvor de sent adopterede har en særlig udfordring. De voksnes opgave består her i at hjælpe disse børn til at blive nysgerrige, glade og robuste børn.

Flæskesteg og trommedans

Dagen går på hæld, og efter en solid omgang flæskesteg med brun sovs og kartofler i spisesalen byder Cheikhou Diarra fra Senegal op til vestafrikansk trommedans i festsalen. Traditionerne fastholdes, omend i nye kombinationer.

Ikke slå flere brød op, end der kan bages

Det er blevet søndag, og festsalen er atter omdannet til foredragssal. Deltagerne indfinder sig, og podiet betrædes af Ina Dygaard. Hun er ny formand for Adoption & Samfund - Ungdom (ASU), og ny næstformand er Kasper Hjort. De afløser hhv. Jeppe Valentin og Nicolai Carlos. Ina Dygaard taler om ungdomsrådets fremadrettede fokus på det, der fungerer, da man har haft tendens til at slå flere brød op, end man kunne bage.

Som ungdomsorganisation vil ASU gerne kunne læne sig op ad A&S især i forhold til rammesætning og økonomi, men også som løbende sparringspartner. Ina Dygaard udtrykker ønske om at have en fast kontaktperson i Hovedbestyrelsen. ASU arbejder på at få et medlemsregister op at stå og vil fortsat organisere arrangementer for de unge. ASU ønsker at imødekomme et behov hos unge adopterede om at kunne mødes med andre med samme historie og med en særlig forståelse for det at være adopteret. Aldersgruppen, man forsøger at ramme, er de 13 til 25-årige.

Sådan gør de i Norge

En måde at skabe forandring og udvikling på, er også at se på, hvordan adoption foregår andre steder i verden fx i Norge. Gæsteforedragsholder Nina Schjetne kom-

mer fra Adopsjonsforum, en af de tre formidlende organisationer i Norge (de andre to er Verdens Barn og Inor Adopt). Hun er leder af kontakten mellem Adopsjonsforums moderorganisation og lokalforeningerne. Til forskel fra den danske struktur er Adopsjonsforum en institution, der både formidler, er medlemsbaseret med lokalafdelinger og afholder adoptionsforberedende kurser. Familierne følges altså af samme organisation.

Services

Adopsjonsforum rådgiver før adoptionen, præsenterer landevalgmuligheder, har kontakten med adoptanterne i ventetiden, rådgiver op til selve rejsen, har kontakt med de nybagte adoptivfamilier og udgiver derudover en række temahæfter om adoption (se hjemmesiden www.adopsjonsforum.no - litteratur og fagstoff).

Norge har ingen PAS-ordning som i Danmark, men Adopsjonsforum har en socialarbejder, som reelt arbejder som PAS-konsulent. Mange adoptanter melder sig ud, når de har fået barn, men ind igen, når barnet kommer i puberteten. Som noget nyt er man begyndt at opkræve betaling for PAS-bistanden. Ifølge Nina Schjetne opfylder Norge ikke Haagerkonventionen. Adoptanterne kommer til de formidlende med deres eventuelle problemer, da sundhedssystemet er utilstrækkeligt. I forhold til specialistviden om adoption tegner der sig det samme billede i Norge som i Danmark: skolepsykologer, sundhedspersonale osv. har ikke den nødvendige særlige viden. Og Norge har kun ganske få psykologer med adoptionsviden.

Talen på ølkassen

Sammenligner man med Danmark, kan man sige, at det danske system giver større mulighed for lobbying. Til gengæld giver det nordmændene nogle fordele at være tilknyttet den samme organisation i hele adoptionsforløbet. Når man som Adopsjonsforum er både formidlende og en medlemsorganisation, kan man ikke bare „stille sig op på ølkassen og råbe“ som i Danmark. Vagthundefunktionen forsvinder, og visse problematikker bliver blandet sammen. Fordelene ved den danske model, som Nina Schjetne ser det, er den åbne, legale brudflade. Der er interesseforskelle, og opdelingen sikrer uafhængigheden. Til gengæld træder det kommercielle aspekt tydeligere frem. Alternativet er at have en 100% statsfinansieret organisation.

Det lokale

Adopsjonsforum har 17 lokalafdelinger, som dækker det meste af landet. Her afholdes medlemsmøder, opstart af netværks-

OG PRISEN GÅR TIL...

Adoptionsprisen 2011 går til psykolog **Susanne Høeg** for hendes særlige indsats for adoptivbørn og deres familier. Prisen er et maleri med titlen "Lying Red Woman" af den indiske billedkunstner Sunanda Khajuria, født 1979.

Mona Østergaard, formand for Lokalforeningen Gudenåen modtager en stor tak for 25 år som aktiv i foreningsarbejdet. Jubilaren er kendt som den konstruktive revser og kan prale med hele 53 google hits på hjemmesiden.

Foreningens sangkonkurrence blev vundet af **Nis Grønager Madsen**, Odense. Vindersangen „To hænder - to farver“ synges af Nis Grønager Madsen, som står for både tekst og musik, og datter Asta akkompagneres ved klaveret.

grupper, årsmøder, sommerfest m.v. Der er en langsom stigning i fremmødet til arrangementerne, hvilket også skyldes de længere ventetider, hvor de ventende mødes og deler deres frustrationer. Sammenlagt er medlemsaktiviteten i Norge mindre end i Danmark. Organisationerne er ikke nær så lokalt forankrede, hvilket sandsynligvis skyldes den norske struktur.

Medierne

Adopsjonsforums strategi i forhold til medierne er ikke så meget at være opmærksomme på, hvad man siger, men hvordan man siger det. De øvrige norske organisationer er dog ikke vilde med at have kontakt til medierne.

Fremtidige fokusområder

Inden vi skilles, samles trådene. Hvor skal fokus ligge fremover, hvilke forandringer vil Adoption & Samfund arbejde for? Der hældes i suppen, røres rundt og koges. Ikke på en sten men på refleksioner, erfaringsudvekslinger og indspark, og op af gryden trækkes følgende tre overordnede fokuspunkter:

- Oprettelse af et videnscenter for adoption
- Udvidet PAS-tilbud
- Udvikling af en mediestrategi

Halmduften bliver hængende i Dalum, trommerne er forstummet i festsalen og powerpoint-projektoren slukket. Landsmødet er forbi for denne gang. ■

Adoptionsprisen 2011 gik til Susanne Høeg

Landsforeningen Adoption & Samfund har tildelt Adoptionsprisen 2011 til psykolog Susanne Høeg.

Af Marianne Østergaard

Adoptionsprisen gives til en person, der har ydet noget ekstraordinært til gavn for adopterede eller adoptivfamilier.

Susanne Høeg startede sit adoptionsvirke, da hun blev adoptivmor for 19 år siden, og hun har siden – både i sit professionelle virke som psykolog og som ulønnet psykologisk rådgiver – gjort et fantastisk og uegennyttigt arbejde – altid på børnenes side.

Susanne Høeg var i 2002 med til at etablere landets første kommunale adoptionsrådgivning i Hillerød.

Da hun og hendes familie nogle år senere flyttede til Aalborg, fik hun job som ledende psykolog på Børne- og Ungdomspsykiatrisk afdeling, Aalborg Psykiatriske Sygehus, Århus Universitetshospital.

I 2005 var hun primus motor i etableringen af Nordjysk Adoptionsforum, som er et frivilligt tværfagligt adoptionsnetværk for adoptivfamilier, unge og voksne adopterede og fagpersoner med tilknytning til problemstillinger inden for adoption. Adoptionsnetværket er trods den geografiske placering et tilbud til alle adoptivfamilier og forskellige fagpersoner i hele Danmark. I 2007 blev Susanne Høeg tilknyttet Familienstyrelsens fireårige Post Adoptive Service-projekt, som gav mulighed for gratis rådgivning til adoptivfamilier i de første tre år efter barnets hjemkomst. Under PAS-ordningen har hun udviklet sine kompetencer, og indsatsen som rådgiver har været stærkt påskønnet af de mange familier, der har været i kontakt med hende, og som ellers ville have stået på bar bund med hensyn til deres adoptionsrelaterede problemer.

I dag er Susanne Høeg flyttet tilbage til København. Men de nordjyske familier er ikke svigtet, for weekender og ferier bliver brugt på adoptivfamilier i Nordjylland, og hun er fortsat formand for Nordjysk Adoptionsforum.

Herudover sidder hun i organisationen DanAdopts bestyrelse.

Susanne Høeg har skrevet flere artikler om det være en adoptivfamilie og at være

Susanne Høeg får overrakt adoptionsprisen for 2011, maleriet „Lying Red Woman“ (af den Indiske kunstner Sunanda Khajuria), af næstformand Paul K. Jeppesen. Foto: Marianne Østergaard

adopteret, ligesom hun er en flittig foredragsholder bl.a. rundt omkring i Landsforeningen Adoption & Samfunds lokalforeninger. Adskillige medlemmer har taget turen over både Storebælt og Lillebælt på en hverdagsaften for bagefter at komme beriget hjem efter et godt foredrag med hende.

Hver gang har vi fået så mange positive tilkendegivelser, og alle synes, hun er det sødeste menneske, som samtidig er dybt kompetent, når hun generøst giver en masse viden fra sig.

Susanne Høeg er en sand ildsjæl, der brænder for adoptivbørn og deres familier, og som bruger sin store indsigt til at hjælpe dem. Derfor tildeles hun Adoptionsprisen 2011.

Adoptionsprisen er indstiftet af Adoption & Samfund for at påskønne en særlig indsats, som har betydning for adopteredes eller adoptivfamiliers vilkår, som fremmer adoptionsagen eller er med til at styrke opfattelsen af (international) adoption som en god og ligeværdig måde at stifte familie på.

Prisen består altid af et maleri af en kunstner fra et af de lande, de danske adoptivbørn kommer fra. ■

SUSANNE HØEGS BAGGRUND

Susanne Høeg er uddannet cand. psych. fra Københavns Universitet (1989).

Hun har bl.a. arbejdet som klinisk psykolog i børne- og ungdomspsykiatrien. Susanne Høeg er autoriseret af Psykolognævnet, Socialministeriet, og videreuddannet som specialist og supervisor i børnepsykologi og i psykoterapi for børn, unge og voksne på specialniveaue. Hun har en konsulentuddannelse og lederuddannelse med baggrund i systemisk og narrativ teori og metode og er desuden ved at udanne sig i opsporing og behandling af spiseforstyrrelser.

Susanne Høeg har været privatpraktiserende psykolog siden 2007 med psykologiske udredninger, samtaler med børn, unge, voksne og familier, foredrag, kurser samt supervision af forskellige faggrupper og på institutioner.

Adoption & Samfunds sangkonkurrence blev vundet af Nis Grønager Madsen, der både stod for tekst og musik.

Sangen blev præsenteret med datteren Asta på landsmødet 2011.

Hør og download sangen på www.adoption.dk, hvor der også er becifringer.

To hænder, to farver

En nat med frost, en bjørn i hi
Vågner og er fri
En sommermorgen vækket den
Med en humlebi

Du vækket mig som sommersonn
Og jeg er stået op
Vi smiler til hinanden nu
Og strækker vores krop

Og jeg har kæmpet en kamp for dig
Og du har kæmpet en kamp for mig
Vi bygger et liv en familie her
Og du skal aldrig forlades mer

Vi to
To hænder to farver
Du er i mit hjerte som
Vi to
To hænder to farver
Vi værner om dem som vi er

En fugl den flyver langt omkring
Og har vel flere hjem?
Vi kan være sammen nu
Hvor du er nået frem

Jeg tænker jeg har ventet dig
Nu har vi fundet ly
Dagen rejser sig og ler
Den er klar og ny

Og jeg har kæmpet en kamp for dig
Og du har kæmpet en kamp for mig
Vi bygger et liv en familie her
Og du skal aldrig forlades mer

Vi to
To hænder to farver
Du er i mit hjerte som
Vi to
To hænder to farver
Vi værner om dem som vi er
Vi værner om dem som vi er
Vi værner om dem som vi er

Uddannelse af børnehjemsplejere i Addis Ababa

Af mag. art. Marianne Krogh Jensen og cand. psych. Wondim Belachew, 121ethiopia

Det kan ikke siges nok gange: Kvaliteten af et barns første levemåneder og -år er fuldstændigt afgørende for, hvorledes det siden hen udvikler sig og vokser op. Derfor burde alle børn have mulighed for at vokse op hos deres forældre. Men sådan ser virkeligheden desværre ikke ud for mere end 153 millioner børn verden over. Disse børn er nødt til at få deres primære omsorg fra den udvidede familie, fra plejefamilier eller fra børnehjems personale. Organisationen 121ethiopia vil forsøge at varetage de etiopiske børns interesser og behov gennem uddannelse af plejers personale.

I Etiopiens hovedstad Addis Ababa er der i dag lige godt 95 børnehjem. De er meget forskellige: Nogle af dem er kæmpestore og statsligt drevne, andre er meget mindre

og drevet på privat initiativ. Men fælles for de fleste af dem er, at de ikke er i stand til at give børnene den omsorg, som ethvert barn har krav på: mad, søvn, ro samt ikke mindst kærlighed, nærhed og tilgængelighed fra en primær omsorgsgiver, således at barnet kan føle sig tryk i verden og kan udvikle en sund tillid og tilknytningsevne.

Det er selvfølgelig ikke af ond vilje. Det skyldes først og fremmest manglende ressourcer „penge, tid, hænder, uddannelse,“ ligesom også kulturelle barrierer spiller en rolle. Andre kulturer opererer ikke altid med det samme menneskesyn og individforståelse, som vores gør, og andre syn på barnet får naturligvis også en indflydelse på interaktionen mellem det forældreløse barn og plejeren.

Hvordan kan vi nå de mange børn?

Med organisationen 121ethiopia har vi sat os som mål at hjælpe forældreløse etiopiske børn. Det er nemlig ikke særligt mange af børnene på børnehjemmene, der bliver givet muligheden for at få et nyt liv gennem international adoption. En stor del af dem er nødt til at blive på børnehjemmene og skal finde en måde at skabe sig et godt og værdigt liv i Etiopien. Det kan der også være gode muligheder – og ikke mindst argumenter – for, men det er afgørende, at de får tilstrækkelig god omsorg, så de kan udvikle sig sundt, såvel sprogligt og kognitivt som følelsesmæssigt og socialt. Ellers vil det få alvorlige konsekvenser for deres videre liv.

121ethiopia har derfor valgt at fokusere på at nå de mange (hundrede) plejere, der

◀ På vores partner-børnehjem i Addis Ababa har de første plejere (fra to andre børnehjem) gennemgået et lille uddannelsesforløb, der er ét af vores pilotprojekter frem til en endelig åbning af uddannelsen. Til højre, foran de stolte plejere, der netop har fået deres kursusdiplom, ses én af vores undervisere, en etiopisk børnepsykolog.

Wondim Belachew, børnepsykolog fra 121ethiopia, leger med et barn sammen med én af kursusdeltagere i børnehjemmets gård. Siden da er børnehjemmet flyttet til større og bedre faciliteter.

arbejder på de knap 100 børnehjem i Addis. Flertallet af dem har ingen uddannelse overhovedet og er blevet hentet ind direkte fra gaden. Af den grund har vi nu i samarbejde med den etiopiske regering igangsat etableringen af en 6-måneders uddannelse af børnehjemsplejere. De studerende vil komme fra alle byens børnehjem og vil passe deres arbejde ved siden af undervisningen.

Tæt samarbejde med de lokale

Uden uddannelse (mange af dem er direkte analfabeter) kan det være svært at gennemføre en klassisk uddannelse, med tekstbaserede læringsmaterialer, foredrag osv. 121ethiopia har derfor indgået en partnerskabsaftale med et lille privat børnehjem i Addis, der ideologisk set deler vores hensigter og mål, men slet ingen midler har.

Vi ønsker nemlig at nå de studerende på uddannelsen dels gennem en slags „praktikordning“, dels gennem en mere følelsesmæssig kontakt, der ikke kræver diverse forkundskaber. Uddannelsen kommer derfor til fysisk at ligge på vores partnerbørnehjem, som vi har opgraderet og indrettet således, at børnene ikke belastes af partnerskabet.

121ethiopia prioriterer højt, at uddannelsen bliver forankret godt i det etiopiske samfund. Dette sikres ved et stærkt samarbejde med og netværk af etiopiske professionelle, uddannelsesinstitutioner og offentlige myndigheder.

Regeringen hilser lykkeligvis den nye uddannelse velkommen og vil bistå med at udstede uddannelsescertifikater til de færdiguddannede.

I dag eksisterer der ikke nogen officiel uddannelse af børnehjemsplejere. Gennem det nye projekt håber vi i 121ethiopia at kunne være med til at skabe opmærksomhed om nødvendigheden af en sådan uddannelse.

Gennem generøse donationer har børnene nu mulighed for at lege med legetøj mv.

Uddannelsen vil på længere sigt kunne sikre en række minimumskrav til arbejdet som børnehjemsplejere samt medvirke til en højere grad af anerkendelse af det livsnødvendige arbejde, som børnehjemsplejere udfører. Det er kun ad den vej, vi kan nå de børn, der ellers ikke ville få gode og værdige opvækstmuligheder. ■

HVIS DU VIL HJÆLPE

121ethiopia er en privat organisation, drevet hovedsageligt af frivillig arbejdskraft.

Læs mere om os på:
www.121ethiopia.org

eller skriv til os på:
wondim.belachew@121ethiopia.org

OMSORGSSVIGT

På lang sigt vil omsorgssvigtende faktorer såsom dårlig eller for lidt kost, mangelfuld følelsesmæssig, mental og motorisk stimulering, traumatiske oplevelser og stress have omfattende konsekvenser for barnets trivsel og sunde udvikling.

Reaktionerne kan blandt andet være:

- depression
- hyperaktivitet
- aggressivitet
- høj grad af impulsivitet
- indlæringsvanskeligheder
- dårlig sanseintegration
- empatiforstyrrelser
- tilknytningsforstyrrelser

TEENAGER!

Her følger det sidste essay om livet som adopteret teenager, hvor Lakshmi skriver om at komme til Danmark og det kulturmøde, hun oplever.

God fornøjelse med læsningen!

Jeg er en ung af to kulturer

Af Lakshmi Anne-Maj Rose Olsen,
født i Indien

Jeg vil gerne dele det at være et adoptivbarn med jer læsere af Adoption & Samfund. Jeg hedder Lakshmi, og jeg er fra Indien. Jeg kom til Danmark den 1. marts 2001, på daværende tidspunkt var jeg 9½ år.

En uge før jeg skulle til Danmark, blev jeg taget med ud for at få noget vestligt tøj, hvilket betød, at jeg skulle gå med bukser, en stor striktrøje og sko. Jeg havde aldrig i mit liv gået med bukser, da man som pige i Indien har kjole på. Striktrøje? Det var da en noget underlig påklædning i et land som Indien, hvor det er varmt det meste af året. Sko var derimod ulideligt at have på, jeg følte, at mine fødder blev kvalt i dem.

På flyet skulle jeg lære at spise med kniv og gaffel, hvad var disse sære ting? Jeg var vant til at spise med fingrene og en sjælden gang med ske. Da jeg så kom til Danmark, fandt jeg ud af, hvorfor bukser, striktrøje og sko var nødvendigt. Det var såååå koldt! Hvilket ikke var så sært, da landskabet var dækket af sne. Jeg havde aldrig oplevet kulden og sneen. Alle disse ting var et kulturchok for mig i starten, men jeg vænnede mig hurtigt til det. En af de ting jeg elskede ved min nye kultur var dynen! Jeg elskede at blive pakket godt ind i det bløde og holde varmen, når jeg skulle i seng.

I starten havde jeg svært ved at acceptere den nye kultur og alle de nye regler, man skulle lære og leve op til, f.eks. når vi var på indkøb, stod jeg tæt op af folk. Det var jeg vant til fra Indien, men her i Danmark har jeg lært, at man ikke må overtræde det usynlige personlighedsrum, som jeg i dag finder befriende.

Et halvt år efter skulle jeg starte i skole og i stedet for engelsk lære at tale dansk, som var ret svært, og jeg syntes, at sproget var underligt.

Ikke nok med, at jeg havde kulturen og

Lakshmi til gallafest.

sproget at kæmpe med, så skulle jeg også til at kæmpe med min identitet. Det var meget underligt at skulle forholde sig til, at folk var hvide og ikke brune. Jeg følte mig pludselig anderledes, og den følelse blev forstærket af, at nogle af mine klassekammerater gjorde nar af min hudfarve i 4. – 6. klasse. Men heldigvis havde jeg min opbyggende mor, som trøstede mig og gav mig følelsen af at være værdsat. Dette har gjort, at jeg accepterer både min baggrund og den, jeg er i dag. Hvis nogen kommer med racistiske bemærkninger, så ryster jeg på hovedet af dem og går videre.

Selvom det har været svært en gang i mellem at være adoptivbarn, så er jeg glad for at få en mulighed for en ny tilværelse. Jeg er lykkelig for, at jeg har fået en familie, som giver mig en følelse af, at jeg hører til, og som jeg altid kan regne med. Det er det vigtigste for mig, fordi jeg ved, hvordan det er ikke at have en familie og – bogstavelig talt – at være alene i verden.

Hvis jeg skulle vælge mellem Danmark og Indien, så ville jeg i 99,9 % af tilfældene vælge Danmark. Jeg føler mig som dansk og vil identificere mig selv som dansker. Men en gang i mellem, som f.eks. når jeg hører nationalsange, føler jeg en samhørighedsfølelse både til den danske og indiske nationalsang. ■

Noah 3 år med en blomst til mor.
Han er født i Bolivia.

Josefine på sommerferie på Læsø.
Hun er 7 år og er født i Bolivia.

Noah Wu er 2 år og født i Korea. Her leger han på gyngestativet.

Molly 11 år og Sally på 9 ferierer på Malta.
Sally er født i Kina og Molly i Vietnam.

KOMMENDE TEMANUMRE BIDRAG EFTERLYSES

Redaktionen arbejder på en række temanumre, der skal komme i løbet af året, og derfor vil vi meget gerne have bidrag fra læserne. Vi modtager også meget gerne ideer til, hvad I kunne ønske jer at læse om.

Del dine erfaringer og skriv om:

SKOLEGANG – om skolestart, særlige behov, ordblindhed, kammerater m.v. (deadline 10.8.2011).

SPECIAL NEEDS – om overvejelser i adoptionsfasen, livet med special needs børn, udfordringer og glæder m.v. (deadline 10.9.2011).

TILBAGEREJSER – om rejsen tilbage, møde med biologisk familie, kultur møder og kultur chok m.v. (deadline 10.11.2011).

BILLEDER TIL TEMANUMRE

Vi modtager også meget gerne billeder til temanumrene. Send venligst max. 3 billeder pr. mail. Husk at oplyse navn, alder, adresse og lignende. Billederne skal være i høj opløsning (min. 1 MB). Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på Adoption & Samfunds hjemmeside. Alle bidrag sendes til: bladet@adoption.dk.

Venlig hilsen Redaktionen

Tak til Tina!

Tina Johansen Krogh har valgt at forlade redaktionen for at hellige sig andre opgaver.

Tina har været med i mange år og har blandt andet bidraget med anmeldelser, interviews, gode idéer m.m.

Vi vil gerne takke Tina for det mangeårige engagement i redaktionsarbejdet og de mange gode stunder.

Redaktionen

Orientering fra kassereren vedrørende KONTINGENTBETALING 2011-2012

Den årlige kontingentopkrævning dækker for perioden 1. juli – 30. juni og forfalder i år til betaling pr. 1. juli.

Kontingentet for det kommende regnskabsår er af generalforsamlingen i november 2010 fastsat til:

- Familien medlemskab inkl. blad kr. 400,-.
- Abonnement på bladet kr. 400,-.

Nye medlemmer indmeldt i perioden 1. august – 30. juni betaler forholdsvist kr. 34,- pr. påbegyndt måneds medlemskab frem til næste 1. juli.

- De fleste medlemmer er tilmeldt Betalingservice. De betaler den 11. juli 2011.
- Øvrige medlemmer tilsendes indbetalingskort ca. 15. juni 2011 med sidste betalingsdag 11. juli.

Er der undtagelsesvist behov for anden betalingsform, bedes indbetalingskortet sendt til kasserer:

Ellen Larsen
Glenstrup Søvej 15
8990 Fårup
med angivelse af betalingsmåden

Øvrige henvendelser om medlemskabet bedes rettet til:

Medlemsadministrationen
Adoption & Samfund
Skibbroen 6, 2. Postboks 13
6200 Aabenraa
Tlf.: 35 29 42 52
Mail: medlemsadm@adoption.dk

Ved alle henvendelser om medlemskab og kontingent oplyses medlemsnummer = kundenummers 5 sidste cifre. (f.eks. 00000000021930 er medlemsnummer 21930).

Medlemsnummeret findes også bag på medlemsbladet. Det er 4 eller 5 cifre lige før navn og adresse.

Alt usagt binder energi

Af journalist Dav Jacobsen

Når børn har været udsat for en voldsom oplevelse, er det nødvendigt at tale om det. Uanset hvor hårdt, det er. Så er barnet ikke alene med smerten, og det gør oplevelsen lettere at bære.

Spædbarnsterapeut Solveig Lund Bech.

– Jeg kan ikke tage barnets smerte væk. Men jeg kan gøre det lettere for barnet at håndtere smerten og gøre det lettere at dele den med forældrene.

Sådan siger den 42-årige spædbarnsterapeut Solveig Lund Bech, der fra sin praksis i Vejle arbejder terapeutisk med børn, uden en nedre aldersgrænse.

Oprindeligt er hun uddannet pædagog, men har efterfølgende videreuddannet sig til psykoterapeut med overbygninger i spædbarnsterapi og såkaldt sandplayterapi.

I Solveig Lund Bechs konsultation i Vejle er omkring to tredjedele adopterede børn.

– Som udgangspunkt mener jeg, at de fleste adopterede børn vil have gavn af spædbarnsterapi. At blive fjernet fra sine biologiske forældre som helt lille er det største traume et menneske kan blive udsat for, og det vil påvirke dem før eller siden, siger Solveig Lund Bech med et fast blik bag brillerne. Selv er hun mor til tre adopterede børn og taler derfor med en vis vægt om de udfordringer, især adoptivbørn har.

– Ikke bare at blive fjernet, men også mødet med de nye forældre, er en voldsom oplevelse for et adoptivbarn. Dybt ulykkeligt og traumatiseret efter at have mistet sine biologiske forældre, skal barnet håndtere konfrontationen mellem sin egen sorg og

de naturligvis glade, nye adoptivforældre. Det kan være en meget smertelig oplevelse for barnet.

Solveig Lund Bech forklarer, at nogle børn efter adoptionen reagerer ved for eksempel at græde og pylre meget eller spise hele tiden, fordi mad bliver en slags trøst. Nogle får søvnproblemer og kan enten ikke falde i søvn, sover uroligt eller vågner hvert 10. minut. Andre børn er ekstremt gode til at tilpasse sig og gøre præcis som forældrene gerne vil have, fordi de ubevidst frygter, at forældrene afleverer dem igen.

– Det har de jo oplevet én gang, som Solveig Lund Bech pointerer.

Spædbarnsterapi er for alle

Alle børn, som har haft en voldsom oplevelse, mens de var små, kan imidlertid have gavn af spædbarnsterapi. Betegnelsen 'spædbarnsterapi' refererer nemlig kun til, at terapeuten arbejder med de traumatiske oplevelser, der er sket i spædbarnsalderen og ikke til klientens alder på tidspunktet for terapien.

– For eksempel kan femårige sagtens få spædbarnsterapi. Faktisk kan også voksne have gavn af det, siger Solveig Lund Bech.

Typisk er det dog børn, der får spædbarns terapi. Børn, som har været udsat for en voldsom oplevelse, mens de var små, som for eksempel adoptivbørn.

Men også ikke-adopterede børn, der er blevet opereret eller har oplevet et dødsfald inden for den nærmeste familie, eller hvis forældre er blevet skilt, mens barnet var lille. Terapien er altså ikke forbeholdt adopterede børn.

Og hvor mærkeligt det end lyder, har terapien ingen nedre aldersgrænse.

– Jo yngre børnene er, jo mere modtagelige er de, og jo bedre virker terapien, fastslår Solveig Lund Bech, der samtidig erkender, at ingen helt ved, hvorfor terapien virker.

Kroppen husker alt

Kort fortalt er teorien, at kroppen husker alt. Et barn kan ikke sætte ord på sine oplevelser, men når terapeuten genfortæller

oplevelsen, opstår der en sammenhæng mellem, hvad barnet kan mærke og det, som terapeuten siger. På den måde får barnet ifølge teorien orden på sit indre kaos.

Forældrene kan også selv fortælle barnet dets historie – faktisk, siger Solveig Lund Bech, bør de gøre det som led i terapien – men det har en dybere virkning, når det er terapeuten, der fortæller. Forskellen forklarer Solveig Lund Bech sådan her:

– Når far eller mor taler med barnet om oplevelserne, vil barnet bruge energi på at observere, om forældrene bliver kede af det, eller om de bliver vrede og om, hvordan de klarer det. Og så hører barnet ikke, hvad der bliver sagt.

Hun tilføjer, at forældrene skal være til stede, mens terapeuten taler til barnet.

– Spædbarnsterapi uden forældrenes tilstedeværelse har næppe effekt.

Når barnet ved, at forældrene har hørt det samme som barnet, er det ikke længere alene om oplevelsen og kan langt bedre bære smerten, siger hun.

Først forældrene, så barnet

Helt konkret tager terapeuten et par samtaler af en times varighed med forældrene. Her skal de fortælle alt fra graviditetens begyndelse op til nu. Alt, hvad der med sikkerhed vides om barnet, skal med.

Dernæst går Solveig Lund Bech hjem og skriver ned præcis, hvad hun vil sige til barnet. Forældrene kan kommentere og skal godkende, hvad hun har skrevet, inden barnet efterfølgende kommer med i terapien.

Hvis det for eksempel er et adopteret barn, fortæller hun historien fra barnet blev født, og hvordan det blev efterladt, hvordan den biologiske mor så ud, hvordan faren så ud, osv.

Eventuelle hændelser, som forældrene ikke er helt sikre på, kommer ikke med i historien.

Når selve terapien går i gang, sidder barnet mellem sine forældre, mens terapeuten fortæller den historie, som hun og forældrene er blevet enige om. Med indledning og afrunding varer det typisk mellem fem og ti minutter.

„Min opgave er at passe på barnet, sandkassen og på rummet, for barnet er i en meget følsom position, mens det er optaget af legen. Barnet arbejder selv, og jeg kan tydeligt høre på vejrtrækningen, at der foregår en hel masse“.

Det kan være en barsk omgang, for Solveig Lund Bech er nødt til at tage håbet fra barnet. Håbet om at komme tilbage til de biologiske forældre.

– Det er ikke bevidst, håbet, men det bor i dem alligevel. Og barnet kommer jo ikke tilbage. Det er hårdt, men det giver også barnet ro, siger hun stille.

Lige præcis situationen med at vende tilbage til de biologiske forældre er et af de få steder, hvor spædbarnsterapi fjerner et håb hos barnet. Og det bliver altid erstattet af et andet. For overordnet set handler terapien også om at give håb, så barnet trygt tør møde sin fremtid.

En sandkasse med figurer

Er barnet ældre end tre år, bliver spædbarnsterapien oftest suppleret med såkaldt sandplay. Det er en terapiform, der tager udgangspunkt i Jungs teorier om symboler og billeder som det ubevidstes sprog.

I konsultationen vælger barnet frit, som det har lyst til, mellem 300 og 400 figurer, dukker, træer, sten og dimser.

På gulvet står to sandkasser, en våd og en tør, og barnet bliver så bedt om at lege med de valgte ting i sandkassen.

Der skal faktisk ikke mere til. Terapeuten blander sig ikke og tolker heller ikke. Den helende proces foregår på det indre plan i barnet.

– Min opgave er at passe på barnet, sandkassen og på rummet, for barnet er i en meget følsom position, mens det er optaget af legen. Barnet arbejder selv, og jeg kan tydeligt høre på vejrtrækningen, at der foregår en hel masse, fortæller Solveig Lund Bech.

Pludselig bliver Solveig Lund Bech fraværende. Blikket fjernt og stemmen tavs. Øjeblikket efter viser det sig, hun blot skulle hente en historie:

En seksårig pige i terapi legede med figurer i sandkassen uden at sige et eneste ord. Som mange andre børn var hun pludselig færdig og ville hjem. Et par dage efter citerer moren smilende, hvad datteren sagde på fortovet uden for konsultationen:

– Det var godt nok rart at snakke så meget med Solveig i dag. ■

Fra en reol i konsultationen kan barnet frit vælge mellem 300-400 figurer, dukker og sten m.m.

Sandplayterapi: I de to sandkasser – en våd og en tør – leger barnet frit med de valgte figurer.

”Den kan du jo give til din abekat”

– Racisme i fuldt dagslys

Af **Trine Brix** i samarbejde med **Anne Thompson**

Måske sad også du forfærdet foran tv-skærmen, da 30-årige Anne Thompson den 19. april sad i DR1's Aftenshowet og fortalte om et racistisk udfald mod hendes 2-årige søn, Samuel, der er født i Sydafrika. Hvad der startede som en frustreret personlig fortælling på hendes blog, var i løbet af få dage blevet nationalt samtalestof. Intet sted er det mere relevant at give fortællingen en konstruktiv og handlingsorienteret vinkel end her i Adoption & Samfunds medlemsblad. Det er det, vi gør nu.

Er du stadig usikker på, hvad sagen overhovedet handler om? Lad os komme med et lille oprids. Den 7. april i år hentede Anne sin lille søn Samuel fra vuggestuen. Samuel er født i Sydafrika, og på vejen hjem købte han og mor is, som skulle nydes i haven. Men under den hyggelige småsnakken på fortovet bliver der pludselig råbt temmelig

højt i bilkøen lige ved siden af. En ung mand hænger med overkroppen ud af vinduet på den bil, han er passager i, mens han peger direkte på Samuel. „Se den der!” råber han, „- dér er også én!” Han retter så opmærksomheden mod Anne, der fuldstændigt paf går i stå midt på fortovet, mens han råber: „Hvad er det for én, du har dér? Er det en hun eller en han?”. Anne fortæller, at det er som om, hendes mund ingenting kan, og hendes hjerne arbejder på højtryk for at absorbere meningen med det, der bliver råbt. Det næste, der sker, er, at en banan lander foran hende og hendes søn, ledsaget af beskeden: „Den kan du jo give til din abekat.” Anne siger: „Her slår mit høje uddannelsesniveau, mine forældres rummelige opdragelse og min kristne grundholdning fra, og jeg giver ham f... fingeren, og begynder at gå”. Imens regner en mængde meget lidt flatterende ord om kvindeskønnet ned over hende. „Smatso” var det pæneste. Ti skridt senere går det op for Anne, at hun skal have

fat i nummerpladen. Men da er lyset skiftet til grønt, og bilen er kørt.

Som blandt andet kommentarerne til Anne Thompsons blogindlæg viser, så er hun ikke den eneste inden for adoptionsverdenen, der oplever racebetonede problemer, om end denne oplevelse hører til blandt de ekstreme. Vi skriver denne artikel, fordi vi gerne vil dele vores viden med hinanden og med andre forældre, som har børn i farver. Selv har jeg, Trine Brix - adoptivmor og certificeret coach - siddet til et forældrearrangement i børnehaven og fået følgende spørgsmål, mens min datter og alle hendes små venner hørte på: „Ved hun godt, at hun ikke ser normal ud?” Min datter er født i Kina. Hun er præcis, som hun skal være, og kvinden, der spurgte, mangler på ingen måde hjertevarme, så hensigten var ikke ond. Men sådan kom ordene til at lyde, og jeg måtte stift smilende spørge: „Hun ser normal ud, men du mener måske, at hun ikke ser europæisk ud?” En anden adoptivmor sad i bussen i København med sin asiatiske datter på 7 år, da en mand med et lummert blik og et provokerende stød med mellemgulvet siger: „Ja... hun bliver god, når hun bliver stor”. Her kom strategien ”anstrengt-smil-og-pædagogisk-spørgeteknik” selvsagt slet ikke på banen, og i samme øjeblik var manden steget ud.

Spørgsmålet er, hvordan vi takler disse tilsigtede og utilsigtede racistiske udbrud i fuldt dagslys, uden at vores børn føler sig hverken svigtede eller udstillede ved henholdsvis for svag eller for voldsom en forældrereaktion. For både Anne Thompson og jeg at se er der tre midler at tage i brug, når det sker. Lad os starte med den praktiske, og efterfølgende se på de sproglige og mentale redskaber, vi kan ruste os med, når vi gerne vil være beredt på, at vores børns udseende bliver omdrejningspunkt for nedværdigende opmærksomhed...og her taler vi altså om en opmærksomhed, der overskrider grovheden i skældsord som ”pigelus” og ”bangebukks”.

INFO

Trine Brix er 39 år, mor til Silke, lektor og certificeret gymnasiecoach, coach med speciale i barnløshed og adoption samt ejer af en foredragsvirksomhed.

INFO

Anne Thompson er 30 år, mor til Samuel, der er født i Sydafrika. Anne er præst i Metodistkirken og skriver på praestens.blogspot.com.

De praktiske redskaber: Udtænk en konstruktiv plan og skab handling

Som adoptivforældre oplever vi ofte en stor positiv opmærksomhed rettet mod vores børn i det offentlige rum. Men hvad kan vi rent praktisk gøre, når opmærksomheden bliver sårende og nedværdigende, når nu en rask nævekamp er udelukket for de fleste af os? Det selvfølgelig svar er: Få hurtigt en dialog med forældrene og eventuelt institutionen eller skolen, hvis afsenderen er et barn. Helt klart. Men hvis afsenderen er voksen, hensigten er ekskluderende, og dialog er en umulighed: Anmeld det hos politiet, så hurtigt du kan. Det gjorde Anne efter lidt betænkningstid, og i dag siger hun: "Jeg tror på, at fordi jeg fortæller om anmeldelsen her og på min blog, så bliver det lidt nemmere for andre at melde den slags racistiske hændelser. For så ved man som den antastede part, at andre har forbeholdt sig retten til at gøre noget drastisk, før en selv."

Politibetjenten, Anne anmeldte hændelsen hos, havde aldrig hørt om racistisk opførsel over for børn, og forhåbentligt hører det til sjældenhederne. Men under alle omstændigheder skal også vi adoptivforældre være bekendte med, at den slags anmeldelser er legitime ifølge landets racismeparagraffer – også når det drejer sig om børn. På den måde kan den, der udfører eller opfordrer til racisme, få at vide, at det ikke er en acceptabel opførsel i vores samfund. "Samtidigt", som Anne fortsætter, "så bliver anmeldelser registreret og del af statistikker, som bidrager til samfundets samlede viden om, hvad der reelt sker i landet. Er der ingen dokumenterede anmeldelser eller „offentlige“ historier, kan politikere, sociale myndigheder - og alle andre i øvrigt - i god tro afvise, at børn i Danmark oplever racisme".

De sproglige og mentale redskaber: Tag ejerskab over situationen på forhånd

En ting er den praktiske dimension, men hvad når kropssprog og talesprog enten udebliver eller forkludrer, mens situationen står på? At gå i dialog med et voksent menneske, der har en racistisk agenda, er ikke nødvendigvis frugtbart, slet ikke, hvis den sproglige konflikt dermed optrapper, og dit barn lytter med. Selvfølgelig har vi lige som Anne, der tyede til fingersproget, et behov for at vise afsenderen af den racistiske bemærkning, og desuden vores medlyttende barn, at vi som menneske og forælder sætter grænser for, hvad der er acceptabel adfærd omkring vores barn. Men når vi er følelsesmæssigt chokerede, mister mange af os overblikket, og så brillerer ordene ofte

Coach dig selv til altid at være sprogligt klar

Disse spørgsmål kan du bruge til at få mere afklaring, hvis du frygter konfrontationer om dit barns udseende

- Hvis du i en utopisk drømmeverden kunne undgå at blive følelsesmæssigt påvirket, når dit barn blev kritiseret for at se anderledes ud, hvad ville du så sige til afsenderen?
- Hvad må du nødvendigvis tro på for at kunne sige sådan? Dette kan blive din bevidstgjorte overbevisning fremover.
- Hvad kan du gøre allerede i dag og de næste dage for at gøre denne ideelle overbevisning til en fast del af dig – også på de dage, hvor du bliver følelsesmæssigt påvirket?
- Hvordan skal dit ansigts- og kropssprog være, når du siger det, du gerne vil sige, så afsenderen ikke optrapper konflikten, og så dit barn mærker, at du følger din overbevisning og er i kontrol?
- Hvad vil for dig og dit barn være det bedste at gøre umiddelbart efter, at du har brugt dit sproglige værktøj? Skal I gå væk? Gå hen til nogle andre? Blive stående? Kun du ved det.
- Hvad skal du gøre i timerne efter hændelsen for at holde dig selv og dit barn fast på din ideelle overbevisning, så du bevarer en stærk mental tilstand?
- Hvem vil få glæde af, at du har et sådant sprogligt og mentalt værktøj på rygraden og på hvilken måde?

med deres fravær eller voldsomhed. Netop her kan det være brugbart i forvejen at have arbejdet lidt med, hvad vi gerne vil sige i situationer, hvor vores barns udseende og baggrund står for skud. Hvad kan du, for eksempel, som den du er, sige som en standardbemærkning – eventuelt med små variationer? Hvordan vil du sige det? Og hvordan undgår du samtidigt en optrapning af situationen, mens du står i den? Svarene vil variere fra person til person, men de kan blive præcis de sproglige løsninger, som du kan bruge til både dit barns, dit eget og dit samfunds bedste. Ganske enkelt, fordi de ligger færdigpakke på rygraden, er blåstemplet af dig selv og måske endda testet på andre.

At være på forkant er ikke pessimisme. Det er at tage vare

For Anne blev den praktiske reaktion den bærende, men også hendes sproglige bearbejdelse på sin blog har ført til, at episoden er kommet lidt i baggrunden. Ikke mindst, fordi det bogstavelig talt er væltet ind med primært medfølelse, omsorgsfulde, støttende og bekræftende beskeder fra forargede medmennesker, som hun både kender og ikke kender. Nogle er adoptivforældre – andre er ikke. "Det var så voldsomt grænseoverskridende: At jeg bliver svinet til som kvinde er én ting. Men at mit 2-årige

barn bliver angrebet af en voksen mand er for meget. Angrebet er mig så forkasteligt, at jeg har haft en syg fornemmelse i maven, hver gang jeg har tænkt for meget over det."

Anne var forberedt på racerelaterede problemer, men hun troede, at det i første omgang nok ville blive spørgsmål om børnedrillerier i børnehaven og skolen. Det værste ville nok komme, tænkte hun, når Samuel som teenager selv ville begynde at bevæge sig rundt i det offentlige rum. "Jeg havde, måske naivt, forestillet mig, at der ville gå lidt tid, og så ville vi kunne være på forkant med det", siger hun.

Som adoptivmødre ved vi begge, at vi ikke kan være 100 % på forkant, for der er simpelthen for mange følelser på spil, når vores børn og unge bliver udsat for diskrimination. Men vi kan nedtone de negative følelser hos os selv og vores børn, når og hvis diskriminationen rammer. Kort sagt, fordi vi kan gøre os det klart på forhånd, præcis hvilke praktiske, sproglige og mentale redskaber vi kan og vil være parate til at bruge. Når redskaberne er gjort bevidste hos os selv, kan vi forældre give dem videre i tilpasset form til vores skolebørn og ikke mindst vores adopterede teenagere. På den måde viser vi vores børn, at - ganske vist kan vi ikke styre vores verden - men vi kan forsøge at styre den måde, vi takler den på. ■

Ni-årige Sebastian falder hurtigere i søvn og har nemmere ved at finde ro i hverdagen, når han putter sig under en syv kilo tung dyne fyldt med plastickugler. Forskere har for nylig påvist, at dynen også har en gunstig effekt på ADHD-børns søvn.

Plastickugler hjælper Sebastian med at falde i søvn

Af Jakob Kehlet/far til Sebastian

Klokken er 22. Sebastian dukker for tredje gang i løbet af aftenen op i døren ind til stuen.

”Jeg kan altså ikke falde i søvn,” siger han og bliver helt ulykkelig, for han ved godt, at der skal søvn til, hvis han skal stå en hel dag igennem i skolen med fodboldkampe i hvert eneste frikvarter og flere sportsaktiviteter efter skoletid. Men i perioder af Sebastians ni-årige liv, har han haft svært ved at falde i søvn om aftenen. Han hopper ikke rundt i sengen og er ikke på anden måde i spilop-humør ved sengetid. Han prøver virkelig på at falde til ro, men han kan bare ikke få stikket trukket ud. Det ender ofte med, at han går i seng (igen) samtidig med os. Men senere på natten vågner han ofte, vender og drejer sig, og kan ligge halvvågen i op til et par timer. Jo flere dage det står på, desto mere udmattet bliver han selvsagt.

I hverdagen oplever han også perioder, hvor han er meget hektisk og har svært ved at finde hvile og ro – et fænomen, som jeg har hørt mange andre adoptivforældre omtale.

Senest havde han en urolig periode i julen, og søvnbesværet fortsatte et godt stykke ind i januar. I samme periode stødte jeg i mit arbejde som journalist på nogle nye forskningsresultater, der beskrev effekten af et danskproduceret hjælpemiddel, kugledynen. Forskerne påviste, at kugledynen havde en rigtig god virkning på ADHD-børns indsovningstid. I samråd med familien – og i særdeleshed Sebastian – besluttede jeg mig for at sætte mit eget eksperiment.

Et anerkendt hjælpemiddel

Men først lidt om kugledynen. En kugledyne indeholder lydsvage plastickugler af lidt forskellig størrelse, afhængig af brugerens alder. Til babyer har kuglerne en diameter på 2,5 centimeter. Til større børn og voksne er kuglerne fem centimeter i diameter. Kuglernes punktvis tryk stimulerer kroppen og skaber øget tryk og ro. Dynen har igennem mange år været et anerkendt hjælpemiddel på danske institutioner til personer, der har svært ved at finde ro – eksempelvis personer med psykiatiske lidelser. Personer, der har sovet med dynen,

beskriver oplevelsen som at blive placeret under en rigtig tung ”bedstemor-dyne”.

Med ADHD-diagnosens fremkomst har behandlere og forældre til denne type børn også taget kugledynen til sig, og det er faktisk muligt at få kommunerne til at dække udgifterne til en kugledyne.

Men blot fordi et hjælpemiddel har myndighedernes godkendelse, er det ikke ensbetydende med, at effekten er veldokumenteret. Med kugledynen forholder det sig anderledes.

Professor i børnepsykiatri Niels Bilenberg fra Odense Universitetshospital og søvnforskeren Allan Hvolby fra Børne- og Ungdomspsykiatrisk afdeling i Esbjerg har systematisk undersøgt kugledynens effekt på ADHD-børns søvnmønster, og resultaterne er ret overbevisende.

De to forskere konkluderer, at kugledynen er et relevant og effektivt hjælpemiddel til at minimere den tid, det tager for ADHD-børnene at falde i søvn.

I kugledyne-undersøgelsen blev den tid, som det tager ADHD-børnene at falde i søvn (indsovningstiden), forkortet med næsten 40 procent og kom ned på niveau

med de børn i forsøgets kontrolgruppe, der ikke lider af ADHD. I gennemsnit tog det kun et kvarter for børnene at falde i søvn, når de sov med kugledyne.

Færre opvågninger

Samtidig viser undersøgelsen, at ADHD-børnenes tendens til at vågne om natten blev reduceret og kom ned på niveau med børn uden ADHD.

Hvert femte ADHD-barn, der deltog i undersøgelsen brugte i gennemsnit mere end 30 minutter på at falde i søvn uden kugledyne. Men i de to uger, børnene sov med kugledyne, var der slet ingen børn, der nåede op på det niveau.

På samme måde blev antallet af enkeltstående aftener, hvor børnene brugte mere end en halv time på at falde til ro halveret, når børnene sov med kugledyne, så alle undersøgelsens børn – med eller uden ADHD – nåede samme niveau.

Resultaterne er offentliggjort i det lægevidenskabelige tidsskrift *Nordic Journal of Psychiatry*.

En dyne til låns

Sebastian har ikke ADHD. Han har masser af venner og gode relationer, og han er god til at koncentrere sig om skolearbejdet – det er to elementer, som ofte er fraværende ADHD-børn. Men hans problemer med søvnen ligner meget ADHD-børnenes, og jeg kontaktede derfor virksomheden, der fremstiller dynen. Her fik jeg lov til at låne et eksemplar, hvilket i øvrigt er fast kutyme i virksomheden: Er man ikke sikker på effekten af dynen, kan man få lov til at prøve den af først.

Jeg kom hjem med syv kilo kugledyne, og Sebastian hjalp til med at pakke ud – han tog dynen med ind foran fjernsynet og bekendtgjorde, at han gerne ville sove med den om natten. Jeg havde forinden besluttet mig for at føre søvn-dagbog ligesom forældrene i ADHD-forsøget gjorde.

Dynen er fin nok, men jeg kan ikke sove

Første aften putter vi ham under dynen klokken 20.40. Ti minutter efter står han i døren: "Dynen er fin nok, jeg kan bare ikke sove..." konstaterer han. Han får lov til at sidde lidt i sofaen, men 21.10 prøver vi igen at putte ham – og nu sover han.

Klokken 04.00 vågner han og snakker lidt med sin mor, men – helt usædvanligt – falder han straks i søvn igen.

Anden aften bliver han lagt i seng 20.30 – og sover med det samme. I løbet af natten vågner han tre gange, men falder hurtigt i søvn igen.

Så bliver det weekend, og der er lidt løsere tøjler med hensyn til sengetid. Møn-

Sebastian 9 år, født i Etiopien, har glæde af sin kugledyne, når han skal falde i søvn, og den følger ham foran tv og i sengen.

stret fra anden aften fortsætter: Han falder i søvn straks efter han er lagt til at sove, og han vågner i øvrigt en hel del senere, end han plejer i weekender. Normalt er klokken 6-6.30, når vi kan høre ham rumstere – nu er den 7-8, før han vågner.

I weekenden er han til gengæld meget urolig i dagtimerne. Han fiser og farer rundt i huset og formår ikke at finde ro i mere end få sekunder, når vi i et mere og mere anstrengt tonefald beder ham om at falde ned. Til sidst henter vi kugledynen og beder ham om at lægge sig under den i sofaen med en bog eller fodboldkortene. Her ligger han så helt roligt i mindst en halv time.

Den tiende dag skriver jeg for sidste gang i søvndagbogen – der er nemlig intet nyt at tilføje. Nu falder han i søvn hver aften i første forsøg, og opvågningerne er helt forsvundet. Min kone og jeg forsøger desuden at huske hinanden på at tilbyde ham kugledynen i de hektiske dagtimer – helst inden vi for alvor bliver irriterede på ham. Langt de fleste gange tager han mod tilbudet og falder til ro.

Ingen hokus pokus

Flere gange under mit eget særdeles uvidenskabelige forsøg med kugledynen har jeg tænkt tilbage på den første tid, efter vi hentede Sebastian som 14-måneders gammel baby i Etiopien.

Da var nætterne for alvor præget af uro. Min kone og jeg mødte på arbejde med kæmpe søvnunderskud, fordi vores lille dreng hver eneste nat holdt os vågne i to-tre timer, og vi anede ikke, hvad vi skulle stille op for at få ham til at sove. Her kunne det givetvis have været gavnligt med en kugledyne.

Da jeg først hørte om kugledynen, tænkte jeg, at det lød lige lovligt "hokus-pokus"-agtigt for mig. Men jeg må erkende, at den i hvert fald i vores tilfælde har givet stor effekt for både Sebastian og hans familie. Det er ikke sikkert, at andre vil opleve samme virkning, som vi gjorde, men det er et forsøg værd. ■

Elsk mig først, så kan jeg lege med de andre

Psykolog og adoptionsrådgiver i Norge, Joachim Haarklou, er klar i sin anbefaling: Nyadopterede bør ikke gå i daginstitution. Joachim Haarklou har skrevet en artikel, som sætter fokus på adoptivbarnets behov set i forhold til det tilbud, som daginstitutionen giver, og som samtidig på en enkel og forståelig måde understreger vigtigheden af det tidlige arbejde med tilknytningen.

Af Joachim Haarklou, oversat og bearbejdet af Birgit Cederholm

Daginstitutionen er først og fremmest nødvendig som pasning af børnene, mens forældrene er på arbejde. Miljøet i daginstitutionen er en stor udfordring for alle børn, den rummer en social kompleksitet med mange forskellige børn og voksne, og med tiden er børnehaven blevet en mere og mere blevet målrettet forberedelse til skolen med vægt på læring af førskolefærdigheder. Hertil kommer at økonomiske stramninger på daginstitutionens område gennem årene har ført til en opnormering af børnetallet på stuerne.

Forståelsen af barnets udvikling kan forenkles ved at fremstille den som et hus med tre etager.

Den første etage er den grundlæggende følelsesmæssige udvikling, som er rettet mod en primær omsorgsperson. Den primære omsorgsperson er for det meste moderen, men kan også være faderen. Tankgangen er, at den grundlæggende udvikling sker hjemme hos den/de primære omsorgsperson(er) i barnets to første leveår.

Den anden etage er den sociale, hvor barnet udvider sine primære tilknytningserfaringer med forældrene til også at gælde andre mennesker og på den måde udvider sin sociale radius. Dette finder sted i tre til fem års alderen, og for de fleste sker det i børnehaven.

Den tredje etage er den intellektuelle, forståelsesmæssige, hvor barnet udvikler sig til at blive et tænkende individ. Dette starter i høj grad ved skolestart.

Der er trapper mellem etagerne med mulighed for at gå frem og tilbage. Herudover

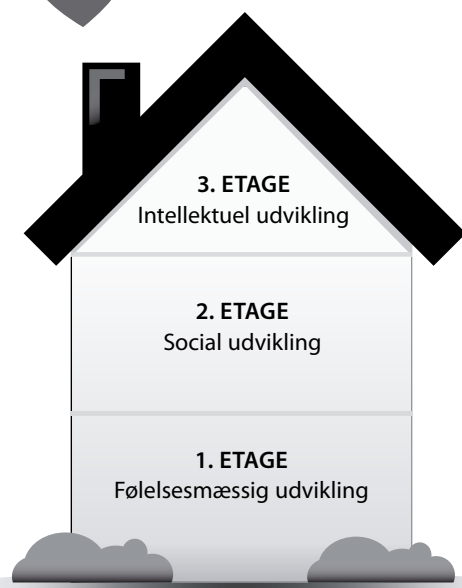
er det enkelte barn lige så forskelligt som de forskellige huse i en by.

Huset med de tre etager tydeliggør imidlertid, at det er den følelsesmæssige udvikling, som udgør grundstenen for al videre udvikling både socialt og intellektuelt. Det nytter ikke at bygge et hus og begynde med andre etager. Den første etage må bygges først, derefter anden og tredje etage.

Den emotionelle udvikling

Det er nødvendigt, at barnet har gjort sig tilknytningserfaringer i forhold til en mor eller far, før de kan tage disse med sig ind i andre relationer. Dette beskriver psykolog John Bowlby som indre arbejdsmodeller: fra erfaring til forventning og videre til internalisering. I første etage erfarer barnet at blive set og hørt, det forventer at blive set og hørt, hvorefter barnet gør dette til en del af sig selv. Til slut vil barnet give det tilbage, som det har fået. På den måde er barnet et spejlbillede af sine erfarings- og tilknytningshistorie og gør med andre mennesker i sit liv, som det mor/far gjorde med barnet i husets første etage. En tryk og fokuseret tilknytning i første etage fører til en prosocial leg og adfærd sammen med jævnaldrende i anden etage.

De børn som har utrygge tilknytningserfaringer vil tage disse med sig ind i anden etage og gøre det med andre personer, som svarer til de tilknytningserfaringer, som de selv har gjort sig i første etage. Dette vil hurtigt kunne observeres og forstås som adfærdsvanskeligheder i børnehaven. På denne måde kan man have en hypotese om, at utryk tilknytning bidrager til adfærdsafvigelse hos barnet i børnehaven og i skolen.

Forskellig baggrund

Adopterede børn kan have meget forskellige baggrunde. Nogle har oplevet alvorlig følelsesmæssig understimulering under børnehjemsopvæksten med defokuserede tilknytningserfaringer, hvor barnet f.eks. skulle forholde sig til mange tilknytningspersoner. Nogle har haft en opvækst med vold, rusmidler, prostitution og fattigdom. Andre har haft en mor med et omsorgsoverskud og har dermed gjort sig positive tilknytningserfaringer, indtil nogle ydre omstændigheder har ført til, at moderen ikke kunne beholde barnet og måtte frigive det til adoption.

Som gruppe har alle udenlandsk adopterede børn oplevet tab af primær tilknytningsperson, ligesom de har oplevet for dårlig kvalitet i omsorg og dermed fravær af tryk tilknytning. Sagt med Bowlbys ord består disse børns indre arbejdsmodeller af den erfaring, at de ikke kunne stole på deres mor, videreført til en forventning om ikke at kunne stole på en mor og en efterfølgende

generalisering om, at de ikke kan stole på nogen i denne verden.

Grundlæggende tilknytning på ny

Den følelsesmæssige, trygge og grundlæggende tilknytning, som er rettet mod en primær tilknytningsperson, er det adopterede barn gået glip af, og det må derfor genindlæres efter adoptionen. Dette tager tid og bør ikke gøres i daginstitutionen. Som tommelfingerregel kan man sige, at det nyadopterede barn skal have dobbelt så lang tid til at indhente forsømt følelsesmæssig omsorg, som dets alder var ved ankomsten. Det vil sige, at et barn som adopteres to år gammelt, skal være hjemme i fire år hos sine nye primære tilknytningspersoner for at kunne begynde i husets anden etage med social udvikling i daginstitutionen, når det er seks år gammelt. På det tidspunkt bliver det nødvendigvis ikke i børnehaven, at barnet skal starte, men eksemplet viser samtidig, at udsat skolestart kan være relevant. Børn som adopteres fem år gamle skal ifølge tommelfingerreglen være hjemme to gange fem år, det vil sige i ti år, før de som 15 år gamle er parate til at starte i børnehaven. Dette er selvfølgelig ikke muligt i virkeligheden. Men for at første etage skal være mest mulig på plads, før barnet i hvert fald skal begynde i skole, anbefales, at man er hjemme med barnet så længe som muligt, fremfor at tro, at barnet har brug for socialisering i en institution.

Gentagelse af følelsesmæssig læring tager ikke blot tid. Det er en forudsætning, at det sker sammen med barnets nye og fremtidige tilknytningsperson(er) og ikke under offentlig omsorg. Ud fra dette perspektiv skal man også være varsom med at dele barselsorloven mellem forældrene, og barnet kan have brug for, at én af forældrene tager hele barselsorloven, især hvis det inden adoptionen har været på et børnehjem med defokuseret tilknytning. Det siger sig selv, at det menneske som følelsesmæssigt opholder sig på femårsstadiet resten af livet på grund af mangelfuld tilknytning, vil fungere dårligt.

At hoppe over første etage med følelsesmæssig udvikling, hvor barnet udvikler en tryk fokuseret tilknytning, vil på sigt kunne indebære følelsesmæssig skade og udvikling af en utryk tilknytning. I de alvorligste tilfælde udvikler barnet en tilknytningsforstyrrelse som i værste fald i voksenalderen kan gå over i en mere kronisk personlighedsforstyrrelse. Disse personlighedsforstyrrelser er i hovedtræk meget vanskelige at behandle og samtidig ret invaliderende.

Hvornår er barnet parat?

Hvordan ved jeg, at mit barn er modent til at begynde i daginstitution? Spørgsmålet

Carl – født i Korea – leger med sit favoritplysdyr, Pororo, fra en kendt koreansk tegnefilm.

gælder egenfødte såvel som adopterede børn. Børnehaven er et godt sted for børn, som er modne i deres følelsesmæssige udvikling og har udviklet en fokuseret tryk tilknytning i første etage. Psykologen Mary Ainsworth fandt i et eksperiment (Fremmedsituationen, 1978) frem til, at børn enten udvikler tryk tilknytning eller afvigende tilknytningsformer som utryk-afhængig tilknytning, utryk undvigende tilknytning og desorganiseret-desorienteret tilknytning. Under observationer af børn, som blev forladt af deres mor i et legerum i to gange tre minutter, så Ainsworth, at disse tilknytningsmønstre blev tydelige. Ainsworths fremmedsituation kan bruges som udgangspunkt for en "børnehavemodenhedstest" ved at observere barnets væremåde under aflevering og hentning i børnehaven.

Med andre ord: barnets reaktion på adskillelse og genforening.

Det trygt tilknyttede barn er blidt på vej hen til børnehaven, leger med sin mor og siger derefter farvel til sin mor uden problemer, samtidig som det er klar over, at moderen forlader det. Barnet vinker, og når mor er gået, tager barnet fat på sin udforskningsadfærd, det vil sige prosocial leg med andre børn. Barnet leger harmonisk med de andre gennem dagen og spørger ikke hele tiden efter sin mor, da det allerede har en internaliseret (indregjort) tryghed som indre arbejdsmodel og ved, at det vil blive hentet af sin mor på det rigtige tidspunkt. Når barnet hentes, viser det gensynsglæde over for moderen. Barnet går hurtigt ind i en nær relation med sin mor, og de deler glæden over, at hun er kommet tilbage. Ef-

ter genforeningen er barnet parat til mere udforskningsadfærd, det vil fortsætte med lege og aktiviteter med sig selv og andre, når det kommer hjem. Dette barn har en tryk tilknytning og er modent nok i den tidlige følelsesmæssige udvikling til at bevæge sig videre ind i husets anden etage, den sociale. Barnet er parat til at gå i børnehave.

Det utrygge barn

Dette barn fremstår som klyngende og holder sin mor hårdt i hånden, når de sammen er på vej til børnehaven. Barnet vil egentlig hellere være hjemme med moderen og viser modstand over for turen hen til børnehaven. Signalet fra barnet er et tegn på utryghed og barnets bedst mulige måde at håndtere sin tilstand på, nemlig det tidlige udækkede behov for mere fokuseret tilknytning i første etage. Når mor og barn kommer hen i børnehaven, passer barnet godt på sin mor, slipper hende ikke og gør alt for at kunne sætte sig på hendes skød og blive der så længe som muligt. Når personalet foreslår, at moderen skal gå sig en tur, så barnet kan prøve at være i børnehaven uden hende, kommer der en stærk reaktion af frustration og modstand. Når moderen omsider går, vinker barnet, længe efter hun er gået. Derefter går barnet trist og apatisk rundt. Det begynder ikke at lege med de andre børn og viser dermed ikke udforskningsadfærd. Dette barn er tydeligvis ikke færdigt med fokuseret tilknytning og følelsesmæssig udvikling og dermed ikke parat til overgangen til næste etage eller til at begynde i børnehaven.

Der findes også en anden type børn, som heller ikke er "børnehavemodne". Det er børn, som er vokset op på børnehjem inden adoptionen og som har udviklet en udiskriminerende tilknytningsstil. Udefra set fungerer disse børn godt i børnehaven, men ikke når man ser på deres indre arbejdsmodeller. Der er bare alt for få, som har lagt mærke til de store ligheder mellem et børnehjem og en børnehave. I børnehaven er barnet med den udiskriminerende tilknytningsstil omgængelig og rar at omgås, og det bliver hurtigt kendt af mange. Det kan også let have på en besøgendes skød. På hjemmefronten tager det turen i nabolaget og ringer på døre for at se, om der er nogen at lege med. Man kan let komme til at opfatte disse træk i barnets adfærd som positive og tænke, at barnet forholder sig til omverdenen med tillid. Adfærden er desværre tegn på en tilknytningsproblematik hos barnet og ikke på en grundlæggende tillid. Barnet har ikke knyttet sig trygt til sine nye omsorgspersoner og bruger dem ikke som en tryk base, men det går i stedet ukritisk hen til hvem som helst. Når dette barn følges i børnehaven, går det hurtigt i gang med at lege, også hurtigere end moderen kan nå ud af bilen og følge med ind i børnehaven og sige farvel. Dette barn har brug for at gennemleve en tryk erfaringsbase i forhold til adoptivmor eller -far. Den udiskriminerende tilknytningsstil kan være mere dysfunktional, end de fleste er klar over og kan ubehandlet føre til alvorlig psykopatologi senere.

Hvis man er i tvivl om, hvorvidt ens barn viser tegn på en tilknytningsproblematik,

og om det er parat til at starte i institution, er det en god ide at søge rådgivning hos fagpersoner med kompetence inden for dette område.

Hvis barnet er nødt til at gå i daginstitution

Nogle familier kommer i den situation, at barnet bliver nødt til at gå i daginstitution f.eks. på grund af familiens økonomiske situation eller arbejdsrelaterede begrænsninger. Så gælder det om at få det bedste ud af omstændighederne. Dette kan gøres ved at være sammen med barnet i daginstitutionen i en længere tilvænningsperiode og ikke mindst ved at udvide den fokuserede tilknytning hjemme mellem barnet og tilknytningspersonen, både kvalitativt og kvantitativt. Herudover kan man i daginstitution og skole skærpe personalets bevidsthed om at arbejde ud fra den udviklingspsykologiske tankegang, så barnet får en fokuseret tilknytningsmulighed ud over forældrene i den tid barnet er i institution, ligesom det skal vide af hvem og hvornår, denne person bliver erstattet af andre, hvis vedkommende ikke selv er tilstede.

Børnehaven er en god udviklingsmulighed for de børn, som er "færdigelsket" i første etage. Det er adoptivbørn sjældent ved ankomsten, og det haster derfor ikke med at sende dem i daginstitution. Så på vegne af børnene bør mottoet være: "Elsk mig først, så kan jeg lege med de andre". ■

BILLEDER TIL BLADET

Vi vil meget gerne have billeder af jeres børn til at bringe i vores blad. Send venligst max. 3 billeder ad gangen. Husk at oplyse navn, land, alder, adresse og lignende. Billederne skal være i høj opløsning (min. 1 MB).

Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på Adoption & Samfunds hjemmeside.

Billederne skal sendes til:
bladet@adoption.dk

Venlig hilsen Redaktionen

Johanne på 6 og Amanda på 2 er begge født i Kina.

inviterer medlemmerne fra lokalforeningen på

Sensommerudflugt til "Det Naturpædagogiske Landsted"

Søndag den 4. september 2011 kl. 11.00 – ca. 15.00

Ejdamsvej 19, Vigersted, 4140 Borup

Hvis du/I har lyst til at møde andre adoptivfamilier i lokalforeningen, så er chancen her!

Har du eller dine børn lyst til at kæle med en marsvineunge, røre en slange, se en kamæleon blive fodret, grave regnorme op og give dem til hønsene, finde ud af hvad en løje er eller komme tæt på en lama og meget mere, så er der mulighed for at opleve det denne dag.

Børnene vil også få mulighed for at få sig en ridetur, ligesom de får mulighed for at fiske med net i en lille sø og ro en tur i en lille båd, - enten alene - afhængig af deres alder - eller sammen med en voksen.

Medbring madkurven og et tæppe, så vi kan spise vores frokost sammen.

Når vi har spist, vil der være mulighed for at male mel af korn, lave dej og herefter bage pandekager over bål, noget børnene elsker!

Foreningen sørger for kaffe/the, kage og saftevand. Hvis der er nogle af jer, der har lyst til at medbringe en hjemmebagt kage til vores kaffe/the, så send en mail til Vivi Bergen, der er tovholder på arrangementet, - og du og din familie får en rabat, svarende til deltagerprisen for 2 voksne og 1 barn!

Deltagerpris: 40,- kr. for voksne & 20,- kr. for børn!

Børn under 3 år - gratis!

HUSK Bindende tilmelding senest den 22. august 2011 via indbetaling på vores konto reg. 0520 – konto 438918.

Efter indbetaling, skal I sende en mail til Vivi Bergen: viviberger@gmail.com og oplyse antallet af børn & voksne, der deltager.

Vi håber naturligvis, der er en masse af jer, der har lyst til at deltage. De familier, der deltog sidste år, da vi afholdte generalforsamling på stedet, var i hvert fald meget begejstrede for stedet!

HUSK praktisk tøj/fodtøj som f.eks. gummistøvler og regntøj og måske noget skiftetøj til børnene!

Læs mere om Det Naturpædagogiske Landsted her:
www.evaslandsted.dk

Vi glæder os til at se en masse af jer!

Bestyrelsen

LF Midt-og Vestsjælland

Kuttertur fra Hvidesande

Den 28. august sejler Bramsejlskonnerten „Maja“ af sted fra Hvidesande med forhåbentlig en stor flok fra A&S, hvor vi har båden helt for os selv. Et nyt og anderledes socialt tiltag! Fælles oplevelser, nye sanseindtryk, hygge, leg og socialt samvær er bl.a. ingredienserne.

Vi mødes ved havnen i Hvidesande (Stormgade, 6960 Hvidesande) kl. 10.45 den 28. august 2011. Vi stævner ud kl. 11.00 og er tilbage i havn omkring kl. 15.00.

Vi kommer til at opleve vindfyldte sejl enten på Ringkøbing fjord eller på Vesterhavet. Skipperens fortolkning af vejrudsigten bestemmer sejlturens retning. Som gæst på skibet kan vi selv være med til at sætte et eller flere af de mange sejl. Turen kan nydes fra dækket eller i den smukke salon med udsigt gennem køjer.

Sejladsen kommer til at vare 4 timer, og der vil være mulighed for at spise medbragt madpakke ombord på skibet.

Der er plads til 70 personer på skibet.

Tilmelding senest den 15. august til Karina Stampe på tlf/sms: 29384084 eller mail: j.stampe@mail.dk

Pris:

100 kr. for voksne (Normalpris 200 kr)

50 kr. for børn (Normalpris 200 kr)

Tilmelding er først gældende ved indbetaling på konto:

Reg. 7600 – konto 117676-7 i Vestjysk Bank (husk navn).

Betales senest den 23. august, så andre ved evt. overtegning af arrangementet har mulighed for at tage med i stedet.

Medbring:

- Tøj efter vejrforholdene
- Madpakke og drikkevarer/kaffe

A&S Vestjylland byder på et stykke kage.

Vel mødt!

Tjekkiet-træf 2011 og Generalforsamling

Weekenden 2-4. september på Knivsbjerg

Kom og vær med til en hyggelig weekend i samvær med andre og kommende tjekkietadoptanter. Igen i år mødes vi på Knivsbjerg (www.knivsberg.dk) midt i den skønneste natur. Her er masser af plads og rigtig gode faciliteter både ude og inde for børn i alle aldre. Træffet er ren luksus for de voksne deltagere, dvs. at vi IKKE skal vaske op, lave mad og gøre rent. Træffet starter fredag kl. 17 og slutter søndag kl. 10, men der er mulighed for at deltage på forskellig vis alt efter, hvad I har tid og lyst til.

Der indkaldes hermed til Generalforsamling den 3. september 2011 kl. 11. Punkter til dagsordenen tilsendes formanden senest den 10. august 2011 mail: bernadettemarsh@gmail.com

Glæd jer til en weekend med andre adoptanter:

Tema-aften • Trætop-klatrung og andre udfordrende aktiviteter • Lerværksted • Leg • Gøgl • Hyggeligt samvær • Workshop • Generalforsamling og meget mere.

Se programmet på TjekkietGruppens hjemmeside: tjekkiet.adoption.dk

Pris: Fre-søn Fre-lør kl. 11 Lør kl. 11-søndag Kun lørdag fra kl 11
Voksen/barn 475/425 260/235 260/235 225/200

Ved brug af eget telt og toiletbygning kan fratrækkes 30 kr pr. person/døgn.

Drikkevarer kan købes af foreningen, støt foreningens arbejde. Medbring sengelined og håndklæder.

**Ikke-medlemmer betaler 150 kr ekstra*

Tilmelding:

Bindende tilmelding sker ved indbetaling af beløbet på foreningens konto i Jyske Bank. Reg. 7590 konto. 175515-9

Angiv navn, antal børn og voksne, samt hvilke dage I deltager.

Tilmeldingsfristen er den 10. august 2011

Vi glæder os til at se jer på Knivsbjerg!

Mvh.

TjekkietGruppen

Yderligere info ved Bende Hansen, mail: bbhansen@c.dk, 74 64 60 60
eller på hjemmesiden tjekkiet.adoption.dk

ANNONCE

BEDSTEFORÆLDREKURSUS

den 16.10.2011 i Skælskør

**For bedsteforældre
og andre nære relationer**

Se nærmere: www.adoptionsraad.dk

Familie terapeut Michel Gorju tlf. 30 24 47 64.

Psyko terapeut MPF, Karen Fabricius Hansen tlf. 26 28 42 13

ANNONCE

Kulturrejse til Korea

Grupperejse 8. - 22. oktober 2011

Korea Klubben arrangerer som noget nyt en kulturrejse henvendt til adopterede og adoptivfamilier.

Korea Klubben tilbyder i samarbejde med Meari Travel et unikt og familievenligt rejseprogram for en gruppe på 15-20 deltagere med koreansk guide og dansk rejseleder, egen bus og kvalitetsindkvartering.

REJSE INFOMØDER

Vi afholder jævnligt infomøder om rejsen. For yderlige information og tilmelding kontakt: kulturrejse@koreaklubben.dk

Læs mere på: www.koreaklubben.dk

MEARIA TRAVEL
Specialist on Korea Travel

Vil du være med i Adoption & Samfunds redaktion?

Vi søger et nyt medlem til redaktionsarbejdet.

Arbejdet består i at være med til at tilrettelægge indholdet af bladet. Der kan være tale om opsøgende arbejde for at få artikler på plads, at redigere stoffet, oversætte, interviewe relevante personer, anmelde bøger – mulighederne er mange. Du må naturligvis gerne være fuld af gode idéer, og det vil være godt, hvis du har en vis portion sproglig sans. Det er dog ikke et krav, at man bidrager ved selv at skrive.

I praksis foregår arbejdet på den måde, at vi mødes seks gange om året, hvor vi diskuterer og tilrettelægger de kommende blade. Vi mødes om aftenen på hverdage på skift hos hinanden. Af praktiske årsager holdes vores redaktionsmøder i hovedstadsområdet.

Hvis du har lyst til at være med, vil vi meget gerne høre fra dig. Skriv til os på bladet@adoption.dk, eller ring til et af redaktionsmedlemmerne, hvis du gerne vil høre nærmere (telefonnumre findes på side 2 i bladet).

Bulgarientræf 2011

2-4. september i kolonien Østersøen
Bringetoftevej 9, Tøvelde, 4780 Stege

Træffet starter fredag den 2. september, kl. 16.00

Søndag den 4. september, kl. 16.00 tager vi afsked med hinanden – efter et forhåbentlig godt træf.

- 3 dage med hygge, samvær og sjov for alle aldre
- God mad, som vi selvfølgelig laver sammen
- BulgarienForeningens generalforsamling
- Udveksling af erfaringer og gode diskussioner
- Festmiddag lørdag med bulgarsk inspireret menu

Der er mulighed for at deltage i hele træffet (med overnatning)

– eller kun at deltage i dele af træffet.

Pris:	Fre-Søn	Fre-Lør	Lør-Søn	Kun Lør
Medlem/ikke medlem	900/1200	800/1000	800/1000	500/600

Eneadoptanter halv pris

Tilmelding:

Inger Lund Sørensen: inger_soerensen@mail.dk , tlf. 45 93 80 06 / 41 66 73 37

Anna Maria Poulsen: amfp@pbhome.dk tlf. 33 14 14 56 / 28 29 26 18

Husk at anføre antal voksne/børn - og hvilke dage, I deltager.

Samtidig med tilmeldingen skal deltagergebyret indbetales på vores konto i Nordea Bank, reg.nr 2340 kontonr. 4377 220 795 .

Tilmeldingsfristen er den 15. august 2011.

Generalforsamling i Bulgarienforeningen

Lørdag den 3. september kl. 10.30

Dagsorden ifølge vedtægterne. Forslag til generalforsamlingen skal være formanden i hænde senest 14 dage før generalforsamlingen.

Frederik på 9 år er på fisketur i Sverige.
Han er født i Peru.

Robel knap 2 år født i Etiopien med blomster i håret.

MATERIALE FRA FORENINGEN

Adoption & Samfund udgiver en række pjecer om adoption og adopterede. For eksempel: Når adoptivbørn skal passes, Adoptivbarn i klassen, Adopteret og voksen og Adoptionsrådgivning – før, under og efter adoptionen.

På www.adoption.dk under „Få råd og hjælp“ kan du se alle udgivelser fra foreningen og finde rådgivning og information om adoption generelt. Her kan du hente pjecerne som pdf, eller du kan bestille dem hos sekretær@adoption.dk.

På www.adoption.dk kan du også læse foreningens blade, som rummer artikler og temanumre om alt fra hente-rejser og skolestart til sent adopterede børn. På <http://litteratur.adoption.dk> finder du en liste med litteratur om emner med relation til adoption.

MØD OS PÅ

facebook.

Du kan finde os via et link på forsiden af www.adoption.dk.

Facebookgruppen er åben for både medlemmer af Adoption & Samfund og andre adoptionsinteresserede.

Her kan man udveksle informationer, holdninger m.m. om alt, hvad der rører sig inden for adoption og har almen interesse.

Gruppen er en åben Facebook-gruppe, og det vil sige, at både medlemmers navne og indhold kan ses af alle. Private og personfølsomme spørgsmål bør derfor ikke drøftes i gruppen.

Velkommen!

LOKALFORENINGER

Her finder du din lokalforening. Ikke alle har hjemmesider. Er du i tvivl om dit tilhørsforhold, så se under adresser og links på www.adoption.dk

Lokalforeninger i Region Nordjylland

Nordjylland

Torben Fristrup, Wilhelm Jensensvej 1, 9500 Hobro
Web: <http://nordjylland.adoption.dk>
Mail: nordjylland@adoption.dk
Tlf.: 98 52 55 42

Lokalforeninger i Region Midtjylland

Gudenåen

Mona Østergård, Sanglærkevej 12, Mønsted, 8800 Viborg
Web: <http://gudenaen.adoption.dk>
Mail: gudenaen@adoption.dk
Tlf.: 86 64 61 72

Vestjylland

Charlotte Christensen, Ringkøbingvej 1, 7400 Herning
Web: <http://vestjylland.adoption.dk>
Mail: vestjylland@adoption.dk
Tlf.: 97 21 18 78

Østjylland

Jeanette Lyk, Langballevej 14, 8320 Mårslet
Mail: oestjylland@adoption.dk, tlf.: 86 29 76 63

Lokalforeninger i Region Syddanmark

Sydvestjylland

Jørn K. Pedersen, Prangeager 38, 7120 Vejle Øst
Web: <http://sydvestjylland.adoption.dk>
Mail: sydvestjylland@adoption.dk
Tlf.: 60 82 04 35

Sydøstjylland

Ulla Grau, Hydevadvej 28, 6270 Rødekro
Mail: sydoestjylland@adoption.dk
Tlf.: 74 69 38 13

Fyn

Sanne Pedersen, Lundsbjergvej 38, 5863 Ferritslev
Web: <http://fyn.adoption.dk>
Mail: fyn@adoption.dk
Tlf.: 65 97 22 97

Lokalforeninger i Region Sjælland

Sydsjælland

Pia Thomsen, Faunedalen 12, 4700 Næstved
Mail: sydsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 31 72 01 02

Midt- og Vestsjælland

Lene Borg, Tveje-Merløse 28, 4300 Holbæk
Web: <http://midtogvestsjaelland-adoption.dk>
Mail: midtogvestsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 59 43 92 01

Lokalforeninger i Region Hovedstaden

København

Kurt Nielsen, Dæmningen 55, 2500 Valby
Web: <http://koebenhavn.adoption.dk>
Mail: koebenhavn@adoption.dk
Tlf.: 36 16 87 25

Københavns Omegn

Elisabeth Rolffes Becker, Trongårdsvej 13A, 2800 Lyngby
Web: <http://koebenhavnsomegn.adoption.dk>
Mail: koebenhavnsomegn@adoption.dk
Tlf.: 45 88 06 01

Nordsjælland

Henrik Lund, Kærvej 12, Blovstrød, 3450 Allerød
Mail: nordsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 48 17 24 03

Bornholm

Hanne Nielsen, Anhøjvej 6, 3700 Rønne
Mail: bornholm@adoption.dk
Tlf.: 56 47 08 12

LANDEGRUPPER

Bolivia

Anette Buch-Illing, buch-illing@privat.dk
Benny Nielsen, egeskillet24@mail.dk
Katinka Hoydal, hoylysdal@mail.dk
www.landegruppe-bolivia.dk

Bulgarien

Bo Persson
fam.persson@gmail.com
<http://bulgarien.adoption.dk>

Burkinagruppen

Benedikte Lohse
Kollundvej 38 Kastrup, tlf. 60 17 13 16
bmlohse@hotmail.com

Colombia

Ann Geertsen
Faksingevej 7, 2700 Brønshøj, tlf. 29 76 71 62
www.hola.dk

Danmark

Lau Rasmussen
tlf. 64 82 55 56 / 29 86 55 56
www.danskadoption.dk

Ecuador

Jens Reiermann
Englystvej 46, 3600 Frederikssund, tlf. 31 64 11 13
jens@reiermann.dk, www.ecuadorklubben.dk

Etiopien

Jens L. Tranholm Damkjær
tlf. 86 29 20 28
jensld@mail.dk, www.etiopien-foreningen.dk

Guatemala

Anni Bech Nielsen
tlf. 47 52 77 76

Hviderusland

www.hvideruslandklubben.dk

Indien

Svend Erik Holm
tlf. 64 47 38 35
sve@holm.mail.dk
www.123hjemmeside.dk/indiengruppen

Kaliningrad/Moskva

Helle Pedersen
tlf. 97 17 31 01

Kina

Michael Johansen
Tandervej 45, 8320 Mårslet, tlf. 86 78 27 22
kontakt@kinaforeningen.dk, www.kinaforeningen.dk

Koreatrolde (Landegruppe for Sydkorea)

Sisse Jacobsen, Engdraget 25, 3450 Allerød
tlf. 30 23 34 08
koreatrolde@koreatrolde.dk, www.koreatrolde.dk

Nepal

Hanne og Hans Doktor
tlf. 75 65 48 36
hanne.veis@adr.dk

Nigeria

Formand: Maija-Liisa Kylmäluoma Pedersen
Mail: kippis@mail.dk, tlf. 25 18 83 71
Medlemskontakt: Yvonne Hegaard Hansen
Mail: yvonnehegaard@hotmail.com, tlf. 29 64 17 04
nigeriaadoption.dk

Peru

Bjørn Rude Voldborg
Æblehaven 1, 3400 Hillerød, tlf. 48 25 05 95
bgv@pharmexa.com

Rumænien

Lars Birk Sørensen
tlf. 86 41 51 13
larsbirk@skylinemail.dk, www.rumania.adoption.dk

Sri Lanka (Dansk Sri Lanka Forening)

Flemming Bratved
Gårdager 10, 2640 Hedehusene, tlf. 46 56 30 18
flemming@bratved.dk, sri-lanka.adoption.dk

Sydafrika

Hanne Forsbæk Mortensen
Kjærsvej 6, 4220 Korsør, tlf. 58 35 00 54
landegruppesydafrika@gmail.com
www.landegruppesydafrika.dk

Thailand

Ebbe Møller
tlf. 45 79 24 46 / 40 64 55 84
ebbemoeller@yahoo.dk

Tjekkiet

Anne-Lise Balle
tlf. 66 14 31 95
www.tjekkiet@adoption.dk

Vietnam

Peter Skjøt
Vigerslevstræde 12, 2500 Valby, tlf. 36 30 05 28
formand@vietnamadoption.dk
www.vietnamadoption.dk

Interessegrupper

Bal Vikas Venner, Indien

Annette Havemann Linnert, tlf. 49 19 09 13
Hanne Juhl Holm, tlf. 26 36 27 23
www.balvikas.dk, info@balvikas.dk

Colombia – Fanas venner

Ulla Gehlert, Julagervænget 22, 5260 Odense S,
tlf. 66 15 10 98, sugehlert@yahoo.dk

Eneadoptanter (GEA)

Gitte Wörtwein, tlf. 35 38 32 66
gwortwein@gmail.com

Børnehjemmet Palma, Indien

MetteThomsen, tlf. 38 28 50 25

Adoption & Samfund tilbyder rådgivning i alle faser af en adoption. Rådgiverne er enten faglige rådgivere med en specifik relevant uddannelse og særlig viden om adoption eller adopterede og adoptanter, som gerne lægger øre til din historie og kan komme med råd baseret på deres personlige erfaringer og foreningens viden i øvrigt.

Rådgiverne arbejder på frivillig basis. De har tavshedspligt. De fleste rådgivere besvarer rådgivningsopkald i deres hjem.

Bemærk faglige- og særlige rådgivere har lukket i juli. Sagsrådgiverne kan kontaktes hele sommeren. Generelt vil det være mest belejligt, hvis I ringer efter kl. 20.

SAGSRÅDGIVERE

Sagsrådgiverne svarer på generelle spørgsmål om adoption og rådgiver i alle faser af adoptionsproceduren fra de første overvejelser om adoption til adoptionsbevillingen er givet.

Simple spørgsmål kan fremsendes på mail til adressen: raadgivning@adoption.dk.

For egentlig rådgivning i adoptionsager er det bedre at henvende sig telefonisk til en af rådgiverne nedenfor, især hvis det drejer sig om lidt mere komplicerede sager, f.eks.:

- Sager, hvor ansøgerne fornemmer risiko for helt eller delvist afslag på godkendelse.
- Anke- og klagesager.
- Problemer i matchningssager.
- Problemer i forhold til de formidlende organisationer.

<i>Bente Romanoff</i>	33 22 88 68
<i>Annikke Kjær Hansen</i>	35 82 35 43
<i>Claus Stenmose</i>	59 44 14 32
<i>Josie Köhlert</i>	43 64 70 10
<i>Mie Olesen</i>	36 45 02 08
<i>Janet Majlund</i>	40 58 66 66

FAGLIGE RÅDGIVERE

Rådgiverne er fagfolk, der frivilligt rådgiver inden for deres professionelle fagområde.

Læge

Besvarer spørgsmål, der vedrører helbreds- og handicapforhold hos såvel adoptionsansøgere som barn i forslag og adopterede.

<i>Jens Bertelsen,</i>	23 45 49 97
<i>E-mail: musaeus@dadlnet.dk</i>	
<i>Ida Bjerrum Bach</i>	25 78 41 24
<i>E-mail: ibb@dadlnet.dk</i>	

Sundhedsplejerske

Rådgiver om den gensidige tilknytningsproces mellem barn og forældre, almindelige reaktionsmønstre hos barnet f.eks. i forbindelse med søvn, måltider og andre dagligdags ting som pusling og bad. Hvordan kan man som forældre hjælpe sit barn gennem skiftet fra børnehjem/plejefamilie til adoptivfamilie.

<i>Gitte Korsholm Jørgensen</i>	74 83 22 57

Pædagog

Rådgivning i forbindelse med barnets/børnenes start i institution og dagpleje samt eventuelle vanskeligheder i institutionen/dagplejen.

<i>Rie Østergaard</i>	97 22 12 87 / 22 43 91 52
<i>Charlotte Christensen</i>	91 21 18 78
<i>E-mail: charlotte@sircus.dk</i>	
<i>Telefontid</i>	kl. 20.00 - 21.00

Pædagogisk konsulent

Rådgivning i forbindelse med institutionsstart, indskoling og vanskeligheder i institutioner/skoler.

<i>Gitte Stæhr Larsen</i>	48 24 51 55 / 31 16 69 51

Speciallærer

Rådgiver hvis der er behov for eller overvejelser om en særlig undervisningsindsats i skolen, særligt i forbindelse med omsorgssvagede børn.

<i>Pia Robinson</i>	21 66 76 18
<i>E-mail: pia-robinson@hotmail.com</i>	

Talepædagog og speciallærer

Rådgiver om tale- og sprogvanskeligheder før eller efter barnets ankomst. Sparrer evt. med den lokale talepædagog.

<i>Irene Bjerregaard</i>	27 12 93 07
<i>Lise Jensen</i>	20 96 39 00
<i>E-mail: stinne_odder@hotmail.com</i>	

Psykolog

Rådgiver unge og voksne adopterede og adoptivfamilier. Herudover kan psykologen medvirke til at viderefremme eventuelle behov for længerevarende indsats til relevante behandlere og/eller instanser.

<i>Birgit Cederholm</i>	44 44 33 82

Socialrådgiver

Tilbyder råd og vejledning om det at samarbejde med sociale myndigheder, dvs. at finde vej i systemerne, rådgivning om lov og ret, herunder at forstå bevillinger og afslag. Rådgiveren kan ikke afgøre eller omstøde kommunens afgørelse, men bistå med vejledning om muligheder for at anke en afgørelse.

<i>Lise Rytter Krogh</i>	51 22 07 68

FORÆLDRE RÅDGIVERE

Rådgiverne er medlemmer med særlig interesse i et bestemt emne inden for adoptionsområdet.

Ventelistefrustrationer

Rådgivning, når man er i adoptionsforløbet og oplever frustrationer, fordi forløbet ikke går som forventet, eller når det er vanskeligt at klare ventetiden.

<i>Jan og Anette Mark</i>	98 43 19 23
<i>E-mail: anette@webspeed.dk</i>	

Tab af barn i forslag

Rådgivning som hjælp og støtte til dem, der har mistet et barn, som de har haft i forslag og været godkendt til.

<i>Janne Skov</i>	66 13 63 02

Adoption af danske børn

Rådgivning om anonym adoption af danske børn. Rådgivningen vejleder ikke i forbindelse med familie- eller stedbarns-adoption.

<i>Fam. Behmer</i>	64 82 62 20

Adoption af danske børn uden samtykke, åbne eller lukkede adoptioner

Rådgivningen er baseret på erfaringer med adoption af danske børn uden samtykke, hvad end det drejer sig om åben eller lukket adoption ud fra den danske lovgivning fra 2009 om tvangsbortadoption. Rådgivningen omhandler også erfaringer om plejeanbringelse med henblik på senere adoption.

Henvendelse sker via psykologrådgiveren eller rådgivningskoordinatorerne (se andetsteds).

Adoption af præmature børn

Rådgivning om det at få et præmaturnt barn i forslag eller at have et præmaturnt barn.

<i>Trine Boardman</i>	46 37 07 08

Adoption af større børn

Rådgivningssamtaler samt mulighed for kontakt til andre familier, der har modtaget større børn, som tilbyder telefonisk støtte og hjælp omkring de problemer, der kan være forbundet hermed.

<i>Anne Marie Poulsen</i>	28 29 26 18
<i>E-mail: amfp@pbhome.dk</i>	

Skoleproblemer

Rådgivning i forbindelse med vanskeligheder knyttet til den adopteredes skolegang.

<i>Bente Pedersen</i>	62 62 20 51

Netværk for „fravalgte“ adoptivforældre

Forældre, som ikke længere kan få kontakt med deres børn eller kun har en meget anstrengt kontakt.

<i>Kirsten og Flemming Andersen</i>	86 28 16 07

Eneadoptanter/GEA

Gruppen af Eneadoptanter, GEA, tilbyder enean-søgere rådgivning før, under og efter godkendelse samt efter hjemtagelse af barn. Endvidere har GEA faglige rådgivere, hvis udgangspunkt er eneadoption. GEA tilbyder desuden hjælp til opstart af samtalegrupper på et hvilket som helst tidspunkt i adoptionsprocessen.

<i>Marianne Bonne</i>	23 60 34 82
<i>E-mail: mariannebonne@webspeed.dk</i>	
<i>Signe Hindsberger</i>	23 31 01 54
<i>E-mail: signhind@post7.tele.dk</i>	

Adoptionslinjen

Voksne adopterede tilbyder rådgivning omkring det at være adopteret.

Adoptionslinjen er p.t. under omstrukturering og er derfor ikke tilgængelig indtil videre.

ADOPTIONSKALENDER

Husk, du er altid velkommen til at deltage i et arrangement i andre lokalforeninger end din egen

Dato	Tid og sted	Arrangement	Arrangør og tilmelding
18.6.2011	Kl. 14.30 Thise Friskole Thise Kirkevej 11 7870 Roslev	Det årlige træf i Vietnamlandegruppen, Jylland.	Vietnamlandegruppen, Jylland Hanne og Tommy, tlf. 97 57 82 65, t.storm@mail.dk Ketty og Egon, tlf. 97 56 30 90, kek.buksager14@mail.tele.dk
18.6.2011		HB-møde	
19.6.2011	Kl. 11 i Dyrehaven (indgang v/Klampenborg st.)	GEA's årlige skovtur i Dyrehaven	GEA Marianne Bonne, mariannebonne@webspeed.dk
24., 25. og 26.6.2011	Fredag kl. 18 - søndag kl. 11 Alhage kolonien, Egernstien 2, 8400 Ebeltoft	Nigeriatræf 2011	Nigeriaforeningen Mette Jørgensen mail: mette64@gmail.com
27.8.2011		HB-møde	
28.8.2011	10.45- 15.00 Mødested: Havnen i Hvidesande, Stormgade, 6960 Hvidesande	Kuttertur	LF Vestjylland Voksne 100 kr., børn 50 kr. Betaling på konto: Vestjyske Bank reg.7600 – konto117676-7 Tilmelding 15. august til Karina Stampe på tlf. 29 38 40 84 / J.stampe@mail.dk
2.-4.9.2011	Knivsbjerg Haderslevvej 484, Genner, 6230 Rødekro	Tjekkiet-træf Se mere på hjemmesiden www.tjekkiet.adoption.dk	Tjekkiet-gruppen Yderligere info kontakt: Bende Hansen pr. mail: bbhansen@c.dk tlf. 74 64 60 60
2.-4.9.2011	Kl. 16.00 Kolonien Bringetoftvej 9, Tovælde, 4780 Stege.	Årstræf Læs mere på http://bulgarien.adoption.dk/	BulgarienForeningen Kontakt: Inger Lund Sørensen, email: inger_soerensen@mail.dk tlf. 45 93 80 06 / 41 66 73 37 Anna Maria Poulsen, email: amfp@pbhome.dk tlf. 33 14 14 56 / 28 29 26 18
3.9.2011	Se Colombia Landegruppens hjemmeside	Colombia Landegruppens sommerfest på Sjælland. Se program og adresse på: www.hola.gominisite.dk	Colombia Landegruppen Betaling konto: Arb. Landsbank reg. 5326, konto 0306191 Tilmelding 20. aug. 2011
4.9.2011	kl. 12.00 Café Rosenhaven, København	Årets Generalforsamling Med efterfølgende frokost	LF København Anette Spurr Nielsen asn-priv@mail.dk
4.9.2011	Kl. 11-15.00 Det Naturpædagogiske Landsted, Ejdomsvej 19, Vigersted 4140 Borup	Sensommerflugt	LF Midt- og Vestsjælland Tilmelding 22. aug. 2011, betaling Sparekassen Sjælland reg. 0520 konto 438918 Vivi Bergen, viviberger@gmail.com
16.10.2011	Skælskør	Bedsteforældrekursus for bedsteforældre og andre nære relationer	Info: Familierapeut Michel Gorju tlf. 30 24 47 64 og Karen Fabricius Hansen tlf. 26 28 42 13

Se flere detaljer om arrangementerne på <http://kal.adoption.dk>
Optagelse til kalenderen: kalender@adoption.dk

Forkortelser: HB = Hovedbestyrelsen, LF = Lokalforening

Et par glade tvillinger, Anna og Frederik 10 år. De er født i Huaraz, Peru.